

Onsdag den 11. oktober 2017 (D)

1

5. møde

Onsdag den 11. oktober 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil regeringen gøre for at mindske politiets responstider?
(Spm. nr. S 17).

2) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil regeringen gøre for at reformere slettefristerne for automatisk nummerpladegenkendelse?
(Spm. nr. S 18).

3) Til justitsministeren af:

Karina Due (DF)

Hvad er ministerens holdning til at forhøje straffen for ulovlig handel med, tyveri og lign. af sjældne og beskyttede dyrearter?
(Spm. nr. S 19. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

4) Til justitsministeren af:

Rune Lund (EL)

Hvad er ministerens kommentar til, at soldater sættes til at løse opgaver for politiet, inden lovgrundlaget er på plads?
(Spm. nr. S 23).

5) Til justitsministeren af:

Rune Lund (EL)

Hvad er ministerens kommentar til, at både Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, og formanden for Hærens Konstabel- og Korpalsforening, Flemming Vinther, i dagbladet Information fredag den 6. oktober 2017 kritiserer, at lovgrundlaget ikke er på plads, inden militæret sættes til at løse opgaver for politiet?
(Spm. nr. S 24).

6) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Kan ministeren opklare, om det er ministerens udtalelser til Børsen den 3. oktober 2017 i artiklen »Regeringens skjulte plan skal skabe 7200 job« eller ministerens svar af 4. oktober 2017 på spørgsmål 579, der er korrekte – altså om regeringen har regnet med konkrete arbejdsudbudseffekter svarende til 7.200 personer af deres forslag til besparelser på overførsler, der skal finansiere regeringens skattereform, eller ej?

(Spm. nr. S 25).

7) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Set i lyset af at statsministeren i DR den 3. oktober 2017 har kaldt regeringens beregning af gevinsten af regeringens skattereform for en HK'er for »en svips« , fastholder finansministeren så de udtalelser, han kom med på samrådet i Finansudvalget den 28. september, hvoraf det fremgik, at ministeren mener, at de fremlagte beregninger af gevinsten for en HK'er af regeringens skattereform var korrekte?
(Spm. nr. S 26).

8) Til finansministeren af:

Henrik Brodersen (DF)

Deler ministeren Nationalbankens bekymring for en overophedning af Færøernes økonomi?
(Spm. nr. S 31, skr. begr. (omtrykt)).

9) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren i lighed med Venstres transportordfører, at der er behov for bedre EU-regler, der kan forbedre ladcyklers sikkerhed?
(Spm. nr. S 27, skr. begr.).

10) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Julie Skovsby (S)

Når ministeren har oplyst, at et stort antal ejendomme vil blive berørt af både udbygningsprojektet for Fynske Motorvej og den nye jernbane over Vestfyn, hvorfor tager ministeren ikke en beslutning om, at de 75 lodsejere kun skal gennem en enkelt ekspropriationsproces?
(Spm. nr. S 30, skr. begr.).

11) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Julie Skovsby (S)

Når ministeren kun ønsker at tilstræbe, at de 75 ejendomme, der er berørt af udvidelsen af motorvejen og anlæg af ny jernbane, skal gennem én proces, er der så ikke en risiko for, at de berørte landmænd på Vestfyn, som har brug for tilbud om frivillig jordfordeling, vil skulle igennem to jordfordelingsforløb?
(Spm. nr. S 32, skr. begr.).

12) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Vil ministeren oplyse, hvorfor ministeren igen ikke vil fremlægge nogen konkrete lovforslag i en folketingssamling?
(Spm. nr. S 28).

13) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Synes ministeren, at det er vigtigst at skaffe nye ekstra penge til konkrete forbedringer på ældreområdet eller vigtigst at give de højstlønnede danskere en årlig skattelettelse på 600.000 kr. hver især?

(Spm. nr. S 29).

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Lovforslag nr. L 61 (Forslag til lov om ændring af lov om frikommunenetværk. (Yderligere forsøgsmuligheder for frikommunene-tværkene)).

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Lovforslag nr. L 62 (Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Fleksibel kommunal anvisningsret, etablering af udslningsboliger i almene ældreboliger, forenkling af krav til indretning af nybyggeri, afhændelse og nedrivning af almene boliger m.v.)).

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Lovforslag nr. L 63 (Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Azerbajjan) og

Lovforslag nr. L 64 (Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love. (Begrænsning af SKATs mulighed for at tilbagekalde bindende svar ved værdiansættelse af aktiver, ensretning af værnetingsregler ved indbringelse af skattesager, udvidelse af skattefriheden for statslige godtgørelser til asbestofre m.fl., m.v.)).

Søren Espersen (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 6 (Hvad kan statsministeren oplyse om den angiveligt fremskredne selvstændighedsproces på Grønland, herunder - redegøre for forfatningskommissionens hidtidige arbejde, - gøre klart, under hvilke omstændigheder regeringen vil konkludere, at Grønland de facto er udtrådt af Kongeriget Danmark, og hvor længe herefter Grønland vil kunne modtage bloktilskud, - beskrive den økonomiske situation, et selvstændigt Grønland vil stå i efter tabet af bloktilskud, og finansieringen af de sagsområder, som stadig ikke er hjemtaget, og - anslå den økonomiske og faglige udfordring, et selvstændigt Grønland vil befinde sig i efter yderligere overtagelse af statsborgerskab, Højesteret, udenrigstjenesten, grænsekontrollen, forsvaret og sikkerheden, sundhedsvæsenet (Rigshospitalet) og det valutariske område?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).
Kl. 13:01

Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til justitsministeren af Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Og så vil jeg sige tillykke med at indtage den nye pult. Vi håber, det alt sammen går, som det skal.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 17

1) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil regeringen gøre for at mindske politiets responstider?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:01

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det, formand. Hvad vil regeringen gøre for at mindske politiets responstider?

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:01

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for det. Tak for spørgsmålet. Det er jo rigtig vigtigt, at politiet rykker ud, når borgerne har brug for hjælp, og derfor drøftede vi, som spørgeren ved, spørgsmålet om responstider på det seneste foreligskredsmøde, hvor rigspolitichefen oplyste, at der generelt er fremgang i responstiderne.

Jeg ved, at de enkelte politikredse og Rigspolitiet løbende følger udviklingen i responstider, og at politiet gør, hvad de kan, for at nedbringe responstiden mest muligt. Her i efteråret udarbejdes der en beredskabsanalyse for alle kredse for bl.a. at optimere patruljernes køredistrikter, vagtplanlægningen, vagtchefens daglige prioriteringer, så ressourcerne udnyttes bedre. Det skal jo medvirke til, at politiet kan rykke hurtigt ud, når borgerne har akut brug for hjælp. Og så er det ikke nogen hemmelighed, at politiet er under et voldsomt pres i de her år, så vi skal selvfølgelig også huske på, at det kan være ganske ressourcekrævende at nedbringe responstiderne hos politiet. Hvis vi forestiller os, at der visse steder i landet skal allokeres en ekstra patruljevogn, så svarer det til en indsats på 12 årsværk, og de årsværk skal så i givet fald flyttes fra andet politiarbejde til det her område.

Så det er ikke et problem, vi kan løse med et fingerknips, og som spørgeren også ved, er der finanslovsforhandlinger lige om lidt, og et af temaerne der bliver naturligvis også en styrkelse af politiet. Vi har jo til gode at aftale med hinanden, hvad optaget skal være på politiskolen de næste 2 år. Og derfor er jeg helt sikker på, at det er noget, vi kommer til at kigge nærmere på ved finanslovsforhandlingerne, men selvfølgelig også ved midtvejsevalueringen af forliget.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:03

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. For noget tid siden var jeg med i et interview om politiets responstider, og det undrede mig lidt, at interviewet trak længere ud end det, man normalt bliver mødt med, når man sådan kommer

live igennem på radioen, og efter vi havde været rigtig vidt omkring, svarer den kække journalist så, at så lang tid vil der gå, hvis jeg boede i en bestemt egn af landet og havde ringet 112, fordi jeg havde brug for politiet nu og her, før politiet er fremme. Så lang tid gik der nu heller ikke, forstået på den måde, at jeg synes, interviewet forløb, som det skulle, men jeg vil sige, at hvis der var en mand, der stod og bankede på min dør med en økse, var der gået rigtig lang tid, før politiet var fremme.

Jeg synes, det er et meget, meget vigtigt spørgsmål, at vi bliver ved med at forholde os til det her, for selv om der på nogle stræk er positive ting at sige om vores responstider, er der også en række kommuner og områder i det her land, hvor borgerne skal vente rigtig, rigtig længe på, at der kommer en patrulje, hvis man har akut behov for hjælp. Det er jo ikke for sjov, når der er tale om, at man har akut behov for politiets hjælp. Derfor synes jeg også, det er relevant, at det er noget, vi bliver ved med at fastholde fokus på, for det handler også om et Danmark i balance, altså borgerne har ret til den samme service; uanset om man bor i Thisted eller man bor i København, skal man vide, at politiet kommer, og at de kommer hurtigt, hvis man akut har behov for hjælp.

Så det, jeg i første omgang vil spørge ministeren om, er, om ministeren er villig til at lave en egentlig strategi for, hvordan vi udruller mere politi, også til de politikredse, hvor bl.a. responstiden er meget, meget høj.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen der er sådan set ikke den ting, som jeg ikke vil tale om, men som spørgeren godt ved, kræver det i hvert fald, at vi kommer til at tage nogle grundige drøftelser om politiets ressourcesituation, for der findes ikke den beregning, der siger, at hvis vi gør sådan og sådan, giver det den og den responstid. Responstiden er altid et resultat af skete hændelser. Lad mig give et eksempel: Vi kunne også have været heldige, at den patruljevogn, der havde kørt i et område, hvor der er længere mellem husene, tilfældigvis lige havde kørt i det område, der blev ringet fra, så havde vi fået en kort responstid, mens vi, hvis patruljevognen havde været et andet sted, havde fået en lang responstid. Så det er svært at sætte på formel, og det tror jeg bare vi skal holde os for øje, selv om det her er et vigtigt spørgsmål.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:05

Peter Kofod Poulsen (DF):

Et af de argumenter, som har været brugt, hver gang man skulle lave effektiviseringer i politiet, har jo været, at hvis man bare tog lidt af det lokale rundtomkring, kunne man få flere folk, der kørte rundt. Altså, man kunne styrke beredskabet ved at lukke noget nærpolti eller tage nogle landbetjente, for det havde alligevel ikke indflydelse på det. Sådan har man båret sig ad de sidste mange, mange år. Synes ministeren, det har været en god ting, at vi i princippet i politiforligskredsen har skåret ned på det lokale mod et løfte om, at responstiden skulle være kortere? Hvordan synes ministeren det er gået?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, minister.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

I en virkelig verden, hvor ressourcerne ikke er uendelige, har vi jo foretaget nogle prioriteringer i den aftale, vi har lavet, om et politiforlig. Jeg tror på, at det for borgerne betyder noget, at der er lokalpoliti, og at landbetjenten er der. Men spørgeren og jeg ved rigtig godt, at hvis der så sker en hændelse, der skal rykkes ud til, så er det jo ikke landbetjenten, der rykker ud. Så er det en patruljevogn, der skal komme, og hvis vi skal frigive nogle ressourcer til patruljevognene, er vi jo nødt til at kigge på, hvor pengene kommer fra. Jeg tror ikke, vi er så uenige om det her. Kunsten er bare at finde ud af, hvordan vi får det til at ske i en ressourceknapp tid inden for politiet.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:06

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jo, men det her skal jo ikke handle om, at vi flytter gode politiresourcer rundt mellem forskellige ting. Det skulle jo helst handle om, hvordan vi får tilført politiet flere ressourcer samlet set, så man kan løse flere af de her opgaver i fremtiden. Derfor vil jeg spørge ministeren – jeg tror, det er min sidste runde – om regeringen har et egentligt udspil, som man vil fremlægge for os andre, om optag på politiuddannelsen for 2018 og 2019.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste svar til ministeren. Værsgo.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Når vi forhåbentlig snart mødes i den røde bygning og skal diskutere fremtidige ressourcer til politiet, har regeringen selvfølgelig gjort sig nogle tanker om det, som jeg glæder mig til at diskutere. Og jeg følger mig tryk ved, at spørgerens parti ikke vil trække det i den forkerte retning.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er også af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:07

Spm. nr. S 18

2) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil regeringen gøre for at reformere slettefristerne for automatisk nummerpladenkendelse?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:07

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Hvad vil regeringen gøre for at reformere slettefristerne for automatisk nummerpladenkendelse?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg er meget optaget af at sikre, at politiet har de mest effektive efterforskningsredskaber til at bekæmpe kriminalitet. Som altid skal vi selvfølgelig sikre den rette balance mellem modsatrettede hensyn, der kan gøre sig gældende. Reglerne på området om automatisk nummerpladegenkendelse er udformet som en trappestigemodel, hvor perioden, som politiet kan opbevare oplysningerne i, afhænger af det enkelte forholds grovhed.

Overordnet set er oplysningerne opdelt i en hit-del og en no hit-del. Hit-delen vedrører oplysninger om køretøjer, som politiet har registreret relevante oplysninger om, og som således giver et hit. Her kan politiet afhængig af forholdets grovhed opbevare oplysningerne i enten 3 måneder, 1 år eller 2 år. No hit-delen vedrører så oplysninger om samtlige køretøjer, som ikke har udløst et hit. Sådanne oplysninger skal som udgangspunkt slettes inden for 24 timer. Samtidig er det vigtigt, at politiet i visse situationer kan opbevare oplysninger om køretøjer, der ikke giver hit, i en længere periode. Derfor er det sikret, at politiet som led i målrettede politiindsatser kan opbevare oplysninger om køretøjer, der ikke giver et hit, i op til 30 dage. Politiet har endvidere mulighed for at udskyde sletninger af oplysninger i no hit-delen i ekstraordinære situationer.

Så automatisk nummerpladegenkendelse har jo allerede vist sig at være et meget stærkt værktøj for politiet. Det er vi sikkert enige om. Og det er min opfattelse, at vi sådan umiddelbart har fundet en god balance, netop fordi man, når det er konkrete indsatser, så kan have no hit-delen gemt i 30 dage, så man kan vende tilbage til det, og også i længere tid, hvis der er særlige situationer.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:09

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jamen det er jo fantastisk, hvad teknologien kan forsyne os med. F.eks. har det i hvert fald været mit indtryk, at de her nummerpladegenkendere har været et rigtig godt redskab for politiet, og derfor må jeg sige, at det svar og den holdningstilkendegivelse fra ministeren, jeg får om, at man ikke vil gå ind i de her slettefrister, faktisk skuffer mig lidt, for jeg synes da, at det er et problem, når vi har den her fantastiske teknologi, man kan stille til rådighed, at vi så siger, at for en del af det er det så efter 24 timer, der er en slettefrist. Det synes vi er for lidt. Det synes vi er alt, alt for uambitiøst. Det her er nogle oplysninger, som vi sagtens kunne gemme i langt længere tid. Det overrasker og skuffer mig da, hvis det er regeringens holdning, at man kun skal kunne opbevare lige præcis de her oplysninger i 24 timer.

Så jeg skal bare lige i første omgang have ministeren til helt kry-stalklart at svare på: Er det regeringens holdning, og har man ikke planer at lave om på det her? Altså, vil man fastholde den model, som man har nu, eller vil man forsøge at sørge for, at vi kan opbevare oplysningerne længere?

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er jo altid klar til at drøfte de ønsker, der måtte være i forhold til de regler, vi har. Vi skal bare starte med at stille os selv det spørgsmål allerførst, om vi har et problem. Jeg tror, at når vi siger 24 timer, så er det jo vigtigt lige at holde fast i, at når nu man har haft en målrettet indsats, som man f.eks. har ved grænsen, så har man så sagt, at

fordi vi har en indsats ved grænsen, så har man det i 30 dage. Og det er jo det, man så kan bruge til at se, om der er nogle mønstre, der så gør, at man kan gemme det.

Jeg har ikke mødt, at det så har været en særlig udfordring, man skal have lidt længere, men jeg vil gerne diskutere det. Jeg synes bare, at de der 24 timer reelt er 30 dage i indsatsområderne.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:11

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så lad mig komme med et andet eksempel. Når jeg kører hjemmefra for at køre til arbejde her på Christiansborg, vil jeg vide, at hvis jeg på et eller andet tidspunkt på vejen passerer en nummerpladescanner, er oplysningen formentlig gemt i 24 timer, medmindre det er en del af en indsats, for så er det 30 dage. Men allerede når jeg putter min telefon i stikket i min bil, ved Google og Facebook og alle mulige andre, lige præcis hvor jeg skal hen, fordi det er den vej, jeg plejer at køre.

Altså, er der ikke et misforhold mellem det, at staten er blevet utrolig fin, må man sige, når det kommer til at opbevare oplysninger om borgerne, mens alle andre bare rager de her oplysninger til sig? Staten, politiet, skal da ikke stilles ringere end så mange andre. Så jeg kan virkelig ikke forstå, at ministeren ikke vil gøre noget ved de her slettefrister.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, minister.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Men skulle vi så ikke starte med at tage en diskussion om, hvorvidt der er et problem? Altså, man kunne jo spørge politiet, snakke med dem om, hvad udfordringerne er, når der er nogle. For nu er forskellen jo, at spørgeren selv vælger, om han vil have en mobiltelefon, og om han vil sætte den i stikket, og hvilken type telefon han vil have. Og så er det jo rigtigt, at det giver mulighed for at følge spørgeren ret grundigt og se, hvor han nu kunne finde på at køre hen. Det er rigtigt. Men vi har jo frister her på op til 1 eller 2 år.

Jeg tror mere, vi skal prøve at opnå en fælles forståelse af den her 24-timersfrist i forhold til 30-dagesfristen. Og så må vi diskutere, om det giver en udfordring. Så diskuterer vi selvfølgelig det. Altså, jeg er jo ikke resistent over for at diskutere noget som helst.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:13

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jamen det lyder godt, for jeg mener, vi har et problem. Så kan det godt være, jeg konflikter med regeringen og med Rigspolitiet, som sjovt nok plejer være enige indbyrdes. Men jeg mener faktisk, at vi har et problem.

Altså, hvis vi går ind og tager en sag – nu skal jeg ikke nævne navnet på sagen, men det er altså en meget, meget alvorlig sag, en drabssag, her fra det sjællandske inden for de sidste par år – vil vi se, at man ikke har noget som helst, for selv hvis man havde haft oplysninger, havde de jo formentlig været slettet nu.

Synes jeg, 30 dage er ambitiøst? Nej, det synes jeg ikke. Altså, jeg synes, 30 dage lyder af meget lidt, når vi har nogle muligheder for at gå langt videre. Så det her er en sag, som vi kommer til at for-

følge. Jeg håber, ministeren vil være villig til at sætte et møde op om de her ting, for det er vigtigt for os.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen det vil jeg altid gerne holde møde om. Jeg tror, det vigtigt, at vi så sætter os ned og snakker om, hvad det egentlig er, vi vil med det her system. For når noget kan gemmes i op til 1 og 2 år, må vi se på, hvor vi nærmere skal hen, altså hvor meget vi synes det er rimeligt der skal gemmes af oplysninger om den enkelte, der kører rundt. Men det må vi tage en drøftelse af. Vi kan i hvert fald glæde os over, at de her nummerpladegenkendelser har været et meget effektivt værktøj. Og de har jo hjulpet politiet i rigtig, rigtig mange situationer.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Og der er et nyt spørgsmål til justitsministeren. Det er fra fru Karina Due, Dansk Folkeparti. Og der er en medspørger, som er hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:14

Spm. nr. S 19

3) Til justitsministeren af:

Karina Due (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)):

Hvad er ministerens holdning til at forhøje straffen for ulovlig handel med, tyveri og lign. af sjældne og beskyttede dyrearter?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:14

Karina Due (DF):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til at forhøje straffen for ulovlig handel med, tyveri og lignende af sjældne og beskyttede dyrearter?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Jeg vil godt begynde med at sige, at jeg bestemt finder det væsentligt at modvirke tyveri af eller ulovlig handel med sjældne og beskyttede dyrearter. Når spørgeren stiller spørgsmålet til mig og ikke til miljø- og fødevareministeren, må det være, fordi man forestiller sig, at jeg skal tage stilling til, om der som på visse andre særlovsområder også skal være en overbygningsbestemmelse for særlig grove overtrædelser af straffeloven.

Der skal ikke være tvivl om, at vi tager alle typer af kriminalitet alvorligt i Danmark, og det omfatter selvfølgelig også de forbrydelser, der angår sjældne og beskyttede dyrearter. Vi skal samtidig søge at ramme den rigtige balance mellem strafferammerne i vores lovgivning. Derfor foregår der jo hele tiden et arbejde med at forholde sig til, på hvilke områder straffen skal være hårdere, end den er i dag, og hvornår det skal ske ved særlovgivning eller ved en tilføjelse til straffeloven. De overvejelser gør sig selv sagt også gældende for kriminalitet, der vedrører sjældne og beskyttede dyrearter.

Selv om jeg anerkender vigtigheden af at beskytte truede dyrearter, mener jeg måske ikke, at jeg som justitsminister skal stå her i

dag og udtale mig nærmere om strafferammen i særlovgivningen, for det kræver i hvert fald en helt anden diskussion med hinanden. Jeg tænker også, at måske skulle man begynde hos miljø- og fødevareministeren og kigge på, om man skulle stramme reglerne der, og er det så så groft, må vi jo tage en diskussion om, om vi skal gå videre over til mit område.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karina Due.

Kl. 13:16

Karina Due (DF):

Når jeg stiller spørgsmålet, er det jo, fordi jeg er bange for, at Danmark ender som transitland for kriminalitet med beskyttede og sjældne dyrearter. I forhold til tyveri af truede dyrearter, f.eks. fra zoologiske anlæg, bør det ligestilles med tyveri af kunst og genstande fra museer – det er i hvert fald min holdning – med det tillæg, at tyven ikke er i besiddelse af tilladelse til at huse arten, altså CITES-forordningen, for ikke at tale om videresalg og ulovlig transport af dyr. De bliver jo tit og ofte solgt uden for Danmark, som det formentlig også var hensigten med de hyacintaraer, der for nylig blev stjålet i Odense ZOO.

Altså, dyr må ikke tages ud af zoologiske anlæg uden tilladelse, så ved tyveri fra zoologiske anlæg overtrædes der ud over selve tyveriet følgende: veterinære regler omkring zoologiske haver, veterinære regler omkring transport over landegrænser, kæledyrsparagrafen gælder ikke her, fordi et salg jo er et kommercielt anliggende, salg af hælervarer og besiddelse og salg af CITES-dyr uden tilladelse. Og så er der jo ofte problemer med dyrevelfærden, i forhold til at dyrene midlertidigt opholder sig under nogle forhold, som ikke er indrettet eller egnet til hold af dyr.

Vil ministeren arbejde for, at Danmark kommer op på samme strafferamme som f.eks. vores nabolande? Sverige har en strafferamme på 4 år, Tyskland 5 år, Holland 6 år, Frankrig 10 år.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:17

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det er jo et område, hvor det i bund og grund vil være rigtig godt at tage nogle nærmere drøftelser af det. Det er svært lige at afklare i en onsdagsspørgetime. Her kan vi jo tilkendegive noget over for hinanden.

Inden for naturbeskyttelsesloven i dag findes der jo stadig væk rum for at straffe, altså for at skærpe straffene. Det kunne man tage en drøftelse af som det ene. Og som det andet medvirker jeg gerne til en drøftelse af, hvor det her skal være, for jeg er enig i, at det i hvert fald i nogle tilfælde kan være meget alvorligt. Jeg har ikke kendskab til vore nabolandes strafferammer. Jeg hører, hvad spørgeren siger, men lad os drøfte det.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Karina Due.

Kl. 13:18

Karina Due (DF):

Et af de helt store problemer er jo, at politiet netop ikke har lov til at aflytte og beslaglægge f.eks. elektronisk post i forbindelse med en efterforskning. Vi har ikke samme strafferamme som vores nabolande; vi har ikke sporhunde, som vores nabolande har; vi tager ikke dna-stikprøver; og vi har ikke den fornødne kontrol i lufthavne og

ved grænseoverskæringer. Vil ministeren give mig ret i, at det her måske er et af de steder, hvor det er rigtig tydeligt at vi mangler et dyrepoliti i Danmark?

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er et stort spørgsmål. Det kommer an på, hvad det dyrepoliti skulle lave. Men hvis de skulle tage sig af det her, er det klart, at så er der da en åben dør. Vi har jo også lavet nogle aftaler i finansloven om, hvad det er, man skal tage sig af på hele dyrevelfærdsområdet. Og så ved jeg godt, at diskussionen er: Skal det så være et egentligt dyrepoliti? Det tror jeg er en diskussion, der fortsætter og ikke dør lige nu.

Fra 2012 til 2017 har der været 686 anmeldelser om ulovlig handel med dyr og planter, og der er registreret 536 sigtelser. Så i forhold til meget af det, der bliver anmeldt, er der sigtelser, men jeg er helt med på, at det, spørgeren adresserer her, selvfølgelig er strafniveauerne, som vi skal have kigget på.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er der en medspørger, hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:19

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Noget af det, der helt særligt sigtes til her, er jo de grove sager, hvor det er internationale netværk, der går efter særlig truede arter. Det kan være arter, der er en del af et større europæisk eller verdensomspændende avlsprogram, og hvor vi bare kan se at strafniveauerne i Danmark er lige så ringe som dem, man har i Spanien og Grækenland, der er på det laveste i hele EU, og hvor vi halter slemt bagefter i forhold til vores nabolande. Det synes jeg faktisk er bekymrende, når man holder det op imod, at det jo giver politiet og vores myndigheder nogle væsentlig forringede betingelser for at kunne efterforske de her sager, som jo ikke er ligetil. Altså, hvis der er tale om internationale netværk, er det jo folk, der ved, lige præcis hvad de har med at gøre. Og lige præcis derfor burde det jo fremkalde en reaktion, hvor vi siger, at vi så selvfølgelig bliver nødt til at give vores myndigheder en styrkelse, så de får mulighed for at komme efter de her folk, som altså handler med meget sårbare, truede arter, som vi jo har en forpligtelse til at beskytte.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg er bekendt med, at Verdensnaturfonden for nylig har fremlagt sådan en wildlife crime-pakke, hvor de også gør opmærksom på, at der er strafniveauer, der er meget højere nogle steder. Så kan man sige, at vi har Norge og Storbritannien, som ligger på det danske niveau, men hvor de i Sverige, Tyskland og Holland er meget mere vidtgående.

Jeg har det nok sådan, at hvis det er et særligt fokusområde – og jeg anerkender virkelig, at vi skal være opmærksomme på det – så synes jeg, at det skal gå på to ben, som jeg også sagde til en tidligere spørger, altså at én ting er, om vi udnytter strafferammerne godt nok i dag i forhold til naturbeskyttelseslovenovre hos min kollega i Miljø- og Fødevareministeriet, og det er ét sted, som jeg da synes vi

skulle kigge på, men noget andet er, at hvis der er nogle helt særlige tilfælde, hvor man vurderer, at det er af så grov karakter, at det skal straffes hårdere, så er det rigtigt, at så skal det ind i en særlovgivning hos Justitsministeriet, og det må vi så tage en drøftelse af. Altså, jeg hører ønsket eksplicit her i dag, og så tænker jeg, at det vel er noget, vi kommer til at snakke om.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:21

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er godt, for de her grove tilfælde findes jo. Altså, det er jo ikke for sjov, at zoologiske haver over det meste af Europa i øjeblikket må investere rigtig mange penge i f.eks. at sikre deres næsehornsantilæg, for at der ikke skal ske krybskytteri om natten, og at hornene bliver stjålet, eller at man må beskytte andre meget truede arter som eksempelvis store papegøjer, hvor vi jo har set tyverier i bl.a. Odense. Så der er da, må jeg sige, virkelig plads til forbedringer på det her område i Danmark.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:22

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen det tror jeg da helt sikkert på – det kan jeg jo høre af eksemplerne. Og det er ikke, fordi jeg på nogen måde vil underkende vigtigheden af det. Vi skal jo hele tiden vurdere, hvad vi skal gøre hvornår. Og hvis det her er et emne, som vi skal have en særlig drøftelse af, jamen så tager vi det. Jeg synes, vi skal tage det alvorligt, for vi skal jo beskytte dem, som ikke kan beskytte sig selv, og det er det her et godt eksempel på. Men det ser jeg frem til at drøfte mere med Dansk Folkeparti.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der den sidste spørgsmålsrunde til fru Karina Due. Værsgo.

Kl. 13:23

Karina Due (DF):

Tak for det. Verdensnaturfonden er jo kommet med de her anbefalinger. Der er forskellige tiltag, og jeg kan ikke forstå, hvorfor vi i Danmark halter sådan bagefter vores nabolande. Vi har andre lande, som i den grad har styrket indsatsen imod den slags kriminalitet. Det er ikke kun med strafferammen, det er sandelig også med den form for redskaber, som vi giver vores politi. Vil justitsministeren være med til at kigge på de redskaber, vi giver politiet i Danmark?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det vil jeg altid være med til at diskutere. Som jeg sagde til den tidligere spørger, diskuterer vi jo også, hvordan det er, vi skal styrke politiet i årene, der kommer. For det er klart: Politiet har mange opgaver, og jo flere vi giver dem, jo mere pressede bliver de ... [lydudfald]

Kl. 13:24

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren må godt starte forfra.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er helt med på, at vi har en udfordring her. Jeg vil gerne diskutere politiets forhold. Det skulle bare gerne være i en sammenhæng, hvor vi også styrker politiet, for ellers bliver det bare endnu en opgave, vi som lovgivere kommer og siger de lige skal tage sig af, uden at vi styrker dem.

Men jeg synes da, at vi skal snakke om det, og lad os også tage diskussionen om, hvordan man kan gøre inden for naturbeskyttelsesloven, og er der så et grundlag for, at vi skal noget mere? Jeg synes, vi tager en diskussion af det ovre hos mig.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Rune Lund, Enhedslisten.

Kl. 13:24

Spm. nr. S 23

4) Til justitsministeren af:

Rune Lund (EL):

Hvad er ministerens kommentar til, at soldater sættes til at løse opgaver for politiet, inden lovgrundlaget er på plads?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:24

Rune Lund (EL):

Tak for det, formand. Det er jo en fornøjelse her i dag at indvie den nye pult, som bliver spændende at bruge mange onsdage fremover.

Mit første spørgsmål er: Hvad er ministerens kommentar til, at soldater sættes til at løse opgaver for politiet, inden lovgrundlaget er på plads?

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:25

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for spørgsmålet og for spørgerens interesse for emnet. Det er jo ikke noget nyt, at forsvaret og hjemmeværnet bistår politiet. Det er der en lang tradition for her i landet. Det kommer derfor næppe heller som en overraskelse for spørgeren, når jeg nu siger, at der naturligvis er et lovgrundlag for den bistand, som forsvaret yder til politiet. Efter forsvarslovens § 7, som Folketinget vedtog i 2001, kan forsvaret nemlig yde politiet bistand, både lejlighedsvis og permanent. Efter bestemmelsen kan justitsministeren og forsvarsministeren aftale, hvilke former for bistand forsvaret skal yde til politiet. Som jeg også tidligere har peget på, sker den bistand fra forsvaret under politiets ledelse, ligesom det er politiet, der er ansvarlig for opgavens løsning i overensstemmelse med de regler, der gælder for politiets virksomhed.

Så for at opsummere: Vi har et lovgrundlag, og den bistand, som forsvaret yder til politiet, sker selvfølgelig inden for disse rammer.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

Det er ikke helt den fornemmelse, man får, når man læser Informations forside fredag den 6. oktober 2017. Der kan man jo se en af landets førende eksperter i politiet, Ib Lennart Henricson, som er ekstern lektor ved Juridisk Institut på Aarhus Universitet og har skrevet den kommenterede udgave af politiloven, sige, at der mangler hjemmel i politiloven til, at soldaterne kan udføre politiarbejde. Han siger: »Der er ikke hjemmel til, at soldaterne f.eks. beder om dit navn og din adresse.« Soldaterne kan ikke foretage anholdelser eller en visitation, mener han. Han mener, at de faktisk ingenting kan uden at risikere at havne i retten for et ulovligt tvangsindgreb. Og de er i øvrigt ikke engang beskyttet som tjenestemænd i straffelovens forstand, hvis en borger f.eks. sætter sig til modværge.

Kan justitsministeren her i dag dementere, at det skulle forholde sig sådan, som Ib Lennart Henricson beskriver det på forsiden af Information den 6. oktober 2017?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan i hvert fald sige så meget, at jeg har stor tillid til juristerne i Justitsministeriet, som har forstand på det her. Vi kunne ikke drømme om at foreslå en indsats, der ikke er lovlig. Det ville være helt vildt.

Men altså, hverken forsvaret eller hjemmeværnet – bare lige for at gøre det klart – har fået til opgave at udstede bøder eller sigte eller anholde borgere. Forsvaret er i København blevet sat til at bevogte og beskytte personer og mulige terrormål. Det er det, vi har sat dem til – bevogtningsopgaver – og ikke for at udstede bøder til cyklister eller registrere forbipasserendes navne og adresser. Det har vi politiet til.

Hjemmeværnet, der bistår med grænsekontrollen, skal overlade sagen til en betjent, hvis der bliver tale om at sigte eller anholde nogle. Og så er det jo sådan, at når forsvaret bistår politiet, sker det under politiets ledelse og efter de regler, der gælder for politiet.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Rune Lund.

Kl. 13:28

Rune Lund (EL):

Jeg fik ikke noget særlig konkret svar på de meget konkrete spørgsmål, jeg stillede. Derfor må jeg jo måske tage dem et eller i hvert fald to ad gangen.

Spørgsmålet er: Kan militæret bede om borgeres navn og adresse, og kan militæret, f.eks. foran synagogen i Krystalgade, foretage anholdelser eller visitationer?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Som jeg også sagde før, er forsvaret jo sat til at bevogte og ikke til at gøre de ting, som spørgeren nævner. Og forsvaret har modtaget detaljerede instruktioner fra politiet om den opgaveløsning og de skærpede magtmidler, der om nødvendigt må anvendes. Altså, det er jo i den forbindelse forudsat, at hvis der opstår situationer, hvor det så bliver nødvendigt at anholde en person for en forbrydelse, så skal det

være en betjent, der foretager anholdelsen af vedkommende. Og hvis forsvaret rent faktisk tager en person i gerningsøjeblikket, og der kan jo ske noget, der gør, at man griber ind, så vil forsvaret naturligvis efter omstændighederne kunne foretage en civil anholdelse, ligesom spørgeren og jeg kan.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:29

Rune Lund (EL):

Jeg fik ikke svar på spørgsmålet, om soldaterne har ret til at bede om en borgers navn og adresse. Det må jeg konstatere at jeg ikke fik svar på. Jeg fik svar på, at soldaterne ikke kan foretage andre anholdelser end dem, som alle andre borgere i det her land kan foretage, nemlig civile anholdelser.

Så må jeg spørge: Er soldaterne beskyttet som tjenestemænd i straffelovens forstand, hvis en borger f.eks. sætter sig til modværge? Er det rigtigt, at der er garanti for, at soldater ikke risikerer at havne i retten for ulovlig tvangsindgreb, hvis de f.eks. foretager en anholdelse eller en visitation?

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste svar, værsgo.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg meget gerne svarer skriftligt på nogle af de her spørgsmål for at få det boret fuldstændig ud. Hverken spørgeren eller jeg kan være interesseret i, at der er uklarheder om det her. Det synes jeg sådan set bare vi skal gøre, for vi har ikke noget at skjule.

Så har forsvaret modtaget nogle meget detaljerede instrukser fra politiet om opgaveløsningen. Og skulle der blive indgivet en klage over forsvarets personale, er det i dag sådan, at den klage skal behandles inden for det militærretlige system.

Men jeg svarer gerne mere uddybende skriftligt, for vi kan ikke leve med, at vi har historier gående på, om det, der foregår, er lovmedholdeligt. For det vil jeg selvfølgelig påstå at det er et hundrede procent.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er af hr. Rune Lund, Enhedslisten.

Kl. 13:31

Spm. nr. S 24

5) Til justitsministeren af:

Rune Lund (EL):

Hvad er ministerens kommentar til, at både Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, og formanden for Hærens Konstabel- og Korporalforening, Flemming Vinther, i dagbladet Information fredag den 6. oktober 2017 kritiserer, at lovgrundlaget ikke er på plads, inden militæret sættes til at løse opgaver for politiet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:31

Rune Lund (EL):

Hvad er ministerens kommentar til, at både Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, og formanden for Hærens Konstabel- og Kor-

poralforening, Flemming Vinther, i dagbladet Information fredag den 6. oktober 2017 kritiserer, at lovgrundlaget ikke er på plads, inden militæret sættes til at løse opgaver for politiet?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg vil godt lige begynde med at gentage, at der allerede i dag er et lovgrundlag for den bistand, som forsvaret yder til politiet. Det var jeg inde på under det tidligere spørgsmål.

Jeg vil gerne vende mig mod den artikel, som spørgeren spørger ind til. Jeg har ligesom spørgeren noteret mig, at Politiforbundets formand og formanden for Hærens Konstabel- og Korporalforening ønsker et samlet og detaljeret lovgrundlag for forsvarets bistand til politiet, og jeg er sådan set enig med dem begge i, at i lyset af at forsvarets bistand til politiet er blevet øget i de seneste år, så er tiden kommet til at fastsætte et samlet regelsæt på området. Det er også derfor, at det fremgår af regeringens lovprogram, at Justitsministeriet vil fremsætte et lovforslag, der har til formål at fastsætte et samlet regelsæt for forsvarets bistand til politiet direkte i politiloven. Det lovforslag udspringer ikke af den nylige indsættelse her af soldaterne til bevogtningsopgaver eller en tvivl om, hvorvidt der er mulighed for det efter det gældende retsgrundlag, men det har sådan helt generelt til formål, netop set i lyset af at forsvarets bistand til politiet er blevet øget i de seneste år, at fastsætte et samlet regelsæt.

Så hvis jeg skal opsummere det, er jeg sådan set enig med Politiforbundets formand og formanden for Hærens Konstabel- og Korporalforening i det hensigtsmæssige i en samlet og detaljeret lovregulering i politiloven. Men det er samtidig vigtigt for mig at understrege, at der allerede i dag er et lovgrundlag for den bistand, som forsvaret yder til politiet.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Rune Lund. (*Rune Lund* (EL): Er det kun 30 sekunder, jeg har nu?). Nej, det er 2 minutter. Værsgo.

Kl. 13:33

Rune Lund (EL):

Jeg må konstatere i forlængelse af besvarelsen af det forrige spørgsmål, at justitsministeren her i dag ikke er i stand til at svare på helt simple spørgsmål om, hvad soldaterne må og ikke må, og det synes jeg egentlig er vældig problematisk. Justitsministeren har sendt soldaterne på gaden uden at kunne svare på helt simple spørgsmål om, hvad soldaterne må og ikke må, og henviser så til, at det må jeg stille et skriftligt spørgsmål om. Jeg synes, det er dybt problematisk, at vi har den situation. Jeg vil gerne læse op, hvad det var, Flemming Vinther, formanden for Hærens Konstabel- og Korporalforening rent faktisk sagde til Information den 6. oktober.

»De militære love og regler er jo ikke skabt til at løse skarpe opgaver i København. Det har simpelt hen ikke været muligt at få alt det her på plads før indsættelsen. Det havde ellers i den grad været at foretrække. Men når først politikerne trykker på knappen, forventer de jo, at hele verden står klar. Det er vi ikke altid helt. Det er da ikke sjovt«.

Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, er efterfølgende citeret for at sige:

»Jeg er fuldstændig på linje med soldaternes faglige organisationer her. Der er nogle ting, der skal lægges fast og laves noget lovgivning omkring. Jeg havde bestemt helst set, at det arbejde var gjort før indsættelsen. Man kan godt blive bekymret for, hvor dem fra Forsvaret står, hvis der opstår noget«.

Der er i hvert fald to spørgsmål, som er relevante at stille i den sammenhæng. For det første bliver de her soldater sat på gaden, 2 måneder inden der kommer et lovforslag, som skal skabe nogle klare rammer om politiet og militærets samarbejde. Hvordan kan det være, at man vælger at sende soldater på gaden, inden det lovgrundlag er endeligt på plads?

Det andet spørgsmål, der også er vigtigt, når vi snakker om det her, er jo, hvad borgerne ligesom ved om hvad deres rettigheder er, når de møder en soldat foran synagogen i Krystalgade. Det er vel uhensigtsmæssigt, at borgerne står tilbage med en stor grad af usikkerhed om, hvad reglerne egentlig er, og den usikkerhed bliver jo ikke mindre af, at justitsministeren ikke kan svare på konkrete spørgsmål her i dag.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:35

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen jeg anerkender slet ikke præmissen for alt det her. Altså, det er sådan, at vi har valgt at bede vores gode kolleger i forsvaret om at aflaste politiet i en meget presset situation. Og så er militærfolk jo også uddannet i bevogtningsopgaver, og det har vi bedt dem om at hjælpe os med, og det sker naturligvis ikke, uden at der er et lovgrundlag på plads.

Så har vi så sagt, at man godt kan kigge på den samlede bistand, som forsvaret giver til politiet, og se på, om der er brug for et mere samlet og godt lovgrundlag for det, og det vil vi fremføre. Det har ikke noget med den her sag at gøre, og når jeg siger, at det er skriftligt, så er det jo, fordi der kan være mange detaljer, man skal igennem her. Og jeg synes sådan set, det er meget klart, hvad det er, forsvaret må og ikke må.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Rune Lund.

Kl. 13:36

Rune Lund (EL):

Så må man jo bare konstatere, at justitsministeren er fuldstændig uenig med Flemming Vinther, formanden for Hærens Konstabel- og Korporalforening, og fuldstændig uenig med Claus Oxfeldt, formanden for Politiforbundet.

Men jeg vil gerne spørge om en ting i forhold til det lovgrundlag, som justitsministeren mener er der nu, og som soldaterne står der på, og mit spørgsmål er egentlig meget præcist: Er den opgave, som militæret varetager, f.eks. foran synagogen i Krystalgade, en opgave, der er defineret som særlig hjælp?

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:37

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Allerførst har jeg meget respekt for, hvad fagforeningsformænd i forsvaret og politiet mener. Men jeg må nok sige, at når det handler om jura, så tør jeg meget roligt læne mig op ad de meget dygtige jurister, vi har i Justitsministeriet, der klart siger, at det her selvfølgelig er lovligt. Det må jeg gå ud fra, og det føler jeg overhovedet ikke der er nogen grund til at betvivle.

Når det kommer til hjælpen, så kan man assistere. Og nu skal vi ikke blande de forskellige ting sammen, altså bistand og særlig hjælp. Det her handler om, at man kan assistere politiet. Vi beder

forsvaret om at hjælpe i en opgave, og så hjælper de, og det kan forsvarsministeren og jeg aftale i henhold til loven, som jeg henviste til i det tidligere spørgsmål. Så der ligger ikke noget gemt her, som er skrækeligt eller forfærdeligt eller uden for loven. Det er helt i overensstemmelse med det, vi kan aftale, selvfølgelig er det det. Ellers havde vi ikke gjort det.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for sidste spørgsmål og sidste svar.

Kl. 13:38

Rune Lund (EL):

Grunden til, at jeg spørger, er jo, at særlig hjælp er defineret ved bistand til politiets myndighedsudøvelse med henblik på opretholdelse af sikkerhed, fred og orden. Derfor synes jeg, det er relevant at høre, om det her er særlig hjælp, også når justitsministeren siger, at der skal ske en godkendelse fra justitsministeren og forsvarsministerens side, og i og med at særlig hjælp – det har vi kunnet se i besvarelser af spørgsmål til Folketinget – skal gives i den konkrete situation. Så er det her særlig hjælp? Og er den brede bemyndigelse, der er givet for samarbejdet her, defineret som en konkret situation efter justitsministerens opfattelse, ifald dette måtte være karakteriseret som værende særlig hjælp?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det her er et lovgrundlag for den bistand, man kan yde til politiet, og der beder vi forsvaret om at yde bistand til politiet. Det kan man gøre efter forsvarslovens § 7. Det er vedtaget i 2001, og det er den bestemmelse, der gør, at justitsministeren og forsvarsministeren kan beslutte, at der ydes bistand fra forsvaret til politiet.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og spørgsmålet er afsluttet.

Jeg skal måske lige sige, at når det rumler sådan lidt faretruende en gang imellem, så er det simpelt hen på grund af byggeriet ude på Slotspladsen, så andet er det ikke.

Så er det næste spørgsmål til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 13:39

Spm. nr. S 25

6) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Kan ministeren opklare, om det er ministerens udtalelser til Børsen den 3. oktober 2017 i artiklen »Regeringens skjulte plan skal skabe 7200 job« eller ministerens svar af 4. oktober 2017 på spørgsmål 579, der er korrekte – altså om regeringen har regnet med konkrete arbejdsudbudseffekter svarende til 7.200 personer af deres forslag til besparelser på overførsler, der skal finansiere regeringens skattereform, eller ej?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:39

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Kan ministeren opklare, om det er ministerens udtalelser til Børsen den 3. oktober 2017 i artiklen »Regeringens skjulte plan skal skabe 7200 job« eller ministerens svar af 4. oktober 2017

på spørgsmål 579, der er korrekte – altså om regeringen har regnet med konkrete arbejdsudbudseffekter svarende til 7.200 personer af deres forslag til besparelser på overførsler, der skal finansiere regeringens skattereform, eller ej?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:40

Finansministeren (Kristian Jensen):

Allerførst vil jeg bare sige, at det, at vi skulle have en skjult plan, er i hvert fald den dumme form for gemmeleg, man kunne forestille sig, eftersom vi skrev det i den pjece, vi selv offentliggjorde. Hvis man endelig vil skjule noget, ved jeg godt, at der er en gammel myte om, at hvis man skal holde på en hemmelighed, skal man bare sige det fra Folketingets talerstol, for så er der ikke nogen, der lytter efter. Men jeg tror nu alligevel, at man lytter en lille smule efter, og jeg tror alligevel også, at når vi skriver det i vores egen pjece, er det lidt en journalistisk stramning at kalde det for en skjult plan. Ikke desto mindre er det rigtigt, at vi er i en gunstig økonomisk situation – det, som rigtig mange virksomheder, rigtig mange økonomer, inklusive vismændene i går, og Nationalbanken, snakker om, nemlig at der er mangel på arbejdskraft – og derfor er der en del af den finansiering, der ligger nede bag ved vores skatteudspil, der også er beregnet efter, at vi laver justeringer i overførselsindkomster, som kan beregnes til, at det vil give et ekstra arbejdsudbud på de her cirka 7.200 jobs.

Det er selvfølgelig sådan, at man har kunnet regne på en række forskellige modeller, og som jeg sagde i Børsen, har vi i regeringen en god idé om, hvordan man når frem til 7.200 ekstra personer. Det er sådan, at i dag har vi omkring hundrede gange så mange, altså cirka 720.000 voksne danskere, der er på overførselsindkomst, så vi snakker om at kunne flytte 1 pct. af de voksne danskere, der er på overførselsindkomst, ind i beskæftigelse igen. Det vil give den effekt, at vi får udvidet arbejdsudbuddet med de 7.200 personer, og det vil være med til at styrke dansk økonomi. Det er klart, at det skal der forhandles om, det skal der drøftes om, og vi har sagt, at de partier, der vil være med til at tage ansvar for at lave en jobreform, også skal være med til at forme den finansiering, der skal være, og derfor er det noget, vi drøfter ved forhandlingsbordet.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:41

Benny Engelbrecht (S):

Det var selvfølgelig lidt overraskende for mig at læse det svar i Dagbladet Børsen om tankerne om de 7.200, når jeg så næsten samtidig får et skriftligt svar fra ministeren, hvor man ikke vil svare på det. Så jeg skal bare lige for at få fuldstændig klarhed over det gentage mit spørgsmål og så denne gang med det, som jeg tror er fortolkningen af det, som finansministeren lige har svaret, nemlig, at det rigtige svar er det, som Finansministeriet og finansministeren giver til Børsen, altså sådan at det faktisk burde have fremgået af svaret på spørgsmål nr. 579, nemlig at man forventede 7.200 i arbejdsudbudseffekt. Er det korrekt forstået?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Finansministeren (Kristian Jensen):

Der er ikke fortalt nogen nyhed til Dagbladet Børsen. Jeg er selvfølgelig ked af at måtte ryste journalisterne i deres grundvold, fordi de troede, at Cavingprisen var lige inden for rækkevidde, fordi de her havde afsløret regeringen i at have en plan, der ville give 7.200 flere i arbejdsudbud. Men der stod faktisk i den pjece, som vi offentliggjorde den 29. august på pressemødet omkring »Sådan forlænger vi opsvinget« - altså jobreformens fase II – at det ville give et arbejdsudbud på 7.200. Når jeg kiggede på spørgsmål nr. 579 og svarede på det, var det ud fra en betragtning om, hvad det er for nogle forskellige elementer, der er i det. Og det afhænger selvfølgelig af hvert element, hvor meget der strammes, hvor meget der ændres, og så afhænger det af strammingsgraden, altså hvilken effekt det vil have fremadrettet. Men vi har på intet tidspunkt lagt skjul på, at det vil have en effekt på arbejdsudbuddet, hvis man justerer på overførselsindkomsterne, som det har været.

Jeg er ked af det, men jeg ser simpelt hen ikke nogen diskrepans, nogen uenighed mellem svaret, som jeg har givet spørgeren, og så artiklen i Børsen.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:43

Benny Engelbrecht (S):

Altså bortset fra at ministeren faktisk ikke har svaret på det med de 7.200, hvilket jeg synes ville have været nærliggende, så fint nok. Nu har vi fået svaret, og det kan også godt være, at vi simpelt hen skal bede ministeren om at sende et nyt svar over på spørgsmål 579. Det er teknik. Det skal vi skam nok finde ud af, men konklusionen er jo den enkle, at når vi nu ikke ved, hvad det så er for nogen overførselsindkomster, der skal skæres ned på, så må vi jo bare konstatere, at det i hvert fald ikke er noget, man alene kan nå frem til ved at skære ned på nogle optjeningsprincipper. Ellers er der i hvert fald noget, jeg ikke kan gennemskue i forhold til regeringens plan.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:44

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg kender spørgeren som en meget omhyggelig og meget arbejdsom politiker, og derfor var jeg helt sikker på, at spørgeren selv havde gennemlæst vores pjece og fundet det konkrete tal. Jeg troede mere, at det var et spørgsmål om, hvad det er for nogle delelementer. Der har vi jo fra starten sagt, at der er et delelement omkring delta-gerbetaling på danskundervisning, et delelement omkring graduering af børne- og ungeydelsen, et delelement omkring nogle optjeningsprincipper og nogle andre elementer, som vi vil forhandle med de partier, som har sagt, at de gerne vil forhandle jobreform.

Jeg er selvfølgelig ked af, at spørgerens parti har tilkendegivet, at man ikke ønsker at sætte skatten ned for lavindkomstgrupperne i Danmark og derfor ikke er en del af forhandlingerne, for så kunne vi jo have taget drøftelsen ved et forhandlingsbord.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:45

Benny Engelbrecht (S):

Vi kunne i hvert fald have taget en forhandling eller en drøftelse, hvis vi havde vidst, hvem der skulle betale regningen. Ministeren siger det jo ganske klart: »og nogle andre elementer«. Og det er de der andre elementer, vi faktisk er meget interesserede i. Det er resten af Folketinget uden om regeringen i øvrigt også, kan jeg oplyse ministeren, men det går jeg ud fra at ministeren ved, fordi det ikke blot er fremgået af pressen, det er også fremgået af de henvendelser, som ministeren har fået.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi har en regering, som ikke fremlægger fuld finansiering for sine skatteforslag.

Som sagt: Jeg skal nok vende tilbage til det konkrete spørgsmål 579, for jeg synes faktisk ikke, det er tilfredsstillende, at man ikke får et ordentligt, fyldestgørende svar og bare får den henvisning, at man kunne have læst en pjece.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:45

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nu er det sådan, at pjecen er på ca. 32 sider, husket efter hukommelsen, og det tror jeg alligevel ikke at jeg kan få lov til at optrykke som svar på spørgsmålet. Så der er selvfølgelig flere informationer i pjecen end i svaret på spørgsmålet.

For mig at se er det her jo et spørgsmål om, hvorvidt man har viljen til at ville gøre en indsats for at kunne sætte skatten ned for danskere, der er i arbejde. Vi mener, at danskere i arbejde fortjener at beholde noget mere af deres løn til sig selv. Vi synes, at en HK'er skal have ca. 5.000 kr. mere om året til rådighed, og at en LO-arbejder skal have ca. 6.000 kr. mere om året, og det synes vi er rimeligt, fordi skatten er høj, også for folk, der har lave indkomster, og derfor vil jeg sætte skatten ned i bunden. Så gør man en større forskel mellem at være på dagpenge og være i beskæftigelse, uden at vi skal sætte dagpengesatsen ned.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 13:46

Spm. nr. S 26

7) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Set i lyset af at statsministeren i DR den 3. oktober 2017 har kaldt regeringens beregning af gevinsten af regeringens skattereform for en HK'er for »en svips«», fastholder finansministeren så de udtalelser, han kom med på samrådet i Finansudvalget den 28. september, hvoraf det fremgik, at ministeren mener, at de fremlagte beregninger af gevinsten for en HK'er af regeringens skattereform var korrekte?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:46

Benny Engelbrecht (S):

Set i lyset af at statsministeren i DR den 3. oktober 2017 har kaldt regeringens beregning af gevinsten af regeringens skattereform for en HK'er for »en svips«, fastholder finansministeren så de udtalelser, han kom med på samrådet i Finansudvalget den 28. september,

hvoraf det fremgik, at ministeren mener, at de fremlagte beregninger af gevinsten for en HK'er af regeringens skattereform var korrekte?

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:47

Finansministeren (Kristian Jensen):

Tillad mig at korrigere hr. Benny Engelbrecht, for han gør sig skyldig i en lille svips her. Og det er måske endda en bevidst misforståelse.

For statsministerens kommentar var møntet på den mediemæssige håndtering af sagen og ikke på selve beregningen af, hvordan regeringens skattereform hjælper en HK'er med lav løn og relativt høj husleje. I det interview, som hr. Benny Engelbrecht refererer til, siger statsministeren, og jeg citerer:

»Så er det en svips, for jeg har ikke bestilt et regnestykke, som gør, at vi skal bruge en hel uge på at diskutere noget, der er helt ligegyldigt i forhold til, hvad der er mit politiske budskab, nemlig at det skal kunne betale sig at arbejde for alle«.

Som nævnt forholder statsministeren sig altså til, om hans politiske budskab vil blive forstået eller ej. Han forholder sig til, om regnestykket har haft den ønskede effekt på debatten eller ej. Og statsministeren konkluderer, at vi har diskuteret noget, som er helt ligegyldigt i forhold til det politiske budskab. Vi har nemlig diskuteret teknik og beregningsforudsætninger i stedet for at diskutere indhold.

I den udstrækning, regeringen selv har været skyld i det, er det bestemt en svips; en kommunikativ svips og ikke en indholdsmæssig svips. For det korte af de lange er, at regeringens skattereform letter skatten for en HK'er med ca. 5.000 kr. om året, og som nævnt tidligere lettes skatten for en LO-arbejder med ca. 6.000 kr. Sådan er det politiske indhold, og det kan ikke druknes i en snak om beregningsforudsætninger.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:48

Benny Engelbrecht (S):

Man kan så tilføje, at vi også ved, at på grund af de beregninger, der er lavet, kan de allerrigeste danskere se frem til en skattelettelse på 600.000 kr. Så man kan sige, at i den sammenhæng har vi da i allerhøjeste grad fået klart og tydeligt udstillet det simple faktum, at dem, der har allermest i forvejen, vil få endnu mere med det, som er regeringens oplæg til en skattereform. Men nu var det ikke det, der var mit spørgsmål.

Mit spørgsmål var netop indholdet i det, som statsministeren sagde, og nu kan jeg forstå, at det alene skal udlægges som ren kommunikation. For at citere statsministeren fra det pågældende program den 3. oktober i Danmarks Radio: Men helt ærligt, jeg skal ikke sidde og forsvare det der regnestykke. Han sagde også: Ja, nu er det jo ikke mig, der har valgt det.

Kan vi ikke godt blive enige om, at det var statsministeren, som indledte hele kommunikationen om regeringens forslag til en skattereform med at fremhæve HK'eren? Og vi ved jo godt, hvad det handler om, nemlig om en kassemedarbejder i Netto eller Brugsen. Og når man starter med det, går jeg ud fra at det er noget, som er nøje planlagt, og også, at det netop er noget, som er konsolideret både i Finansministeriet og med Statsministeriets deltagelse.

Når statsministeren på den måde i den bedste sendetid på DR tager afstand fra hele diskussionen om den pågældende HK'er, så kan den almindelige dansker vel ikke andet end sidde tilbage med en for-

nemmelse af, at det ikke blot er kommunikationen, der er gået galt, men også selve kalkulationen.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:50

Finansministeren (Kristian Jensen):

Nu brugte hr. Benny Engelbrecht noget tid på de hundrede rigeste danskere og henviste til en beregning, der viser, at den gruppe får en skattelettelse på ca. 600.000 kr. hver. Den samme gruppe betaler en gennemsnitlig skat på 28 mio. kr. om året. Det svarer til, at hver enkelt af dem betaler lønnen inklusive pension, ferietillæg og overheadkostninger for ikke bare én SOSU-assistent, men ca. 560 SOSU-assisterter. Jeg synes faktisk, vi skylder dem en lille smule tak. Hvis der er danskere, der betaler 28 mio. kr. i skat, så skylder vi fra samfundets side at sige tak. Og jeg har intet problem med at stå på mål for både regnestykker og den model for en skattereform, som regeringen har lagt frem.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:51

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er på et hvilket som helst tidspunkt klar til at gå hen til en person, som betaler 5 kr. i skat eller 28 mio. kr. i skat, hvis det ellers er det, vedkommende skal betale, og sige tak for det bidrag, man giver, men behøver den tak så at have en check med – nu kan man ikke engang udstede en check nu om dage – men behøver det at have en økonomisk tak med? Jeg synes, at det er meget at skulle sige 600.000 kr.s tak til nogle, som i og for sig bare betaler det, som det er meningen at de skal betale i skat.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:52

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det her viser meget godt den ideologiske forskel på os, for jeg mener sådan set ikke, at vi giver en skattelettelse til folk. Jeg mener, at en skattelettelse er noget, folk får lov til at beholde. Det gælder, uanset om man er HK'eren, LO'eren eller man er direktørtypen, så er en skattelettelse et spørgsmål om, at vi lader folk beholde nogle flere af deres egne penge. Udgangspunktet for mig er, at danskerne tjener deres penge selv. Udgangspunktet for, at vi bliver et rigt samfund i Danmark, er, at vi er initiativrige, dygtige og ansvarlige mennesker, der går på arbejde, nogle kort tid, nogle lang tid, nogle til en høj løn, nogle til en lav løn, men udgangspunktet er, at de tjener deres egne penge, og så kommer vi fra samfundets side og siger, at for at få det kollektive, den fælles velfærd til at hænge sammen skal der betales en skat, men udgangspunktet er, at det er folks egne penge, og det er dem, der har dem først, og så kommer vi og tager nogle af dem bagefter.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:53

Benny Engelbrecht (S):

Men denne skattereform er jo italesat som værende en skattelettelse til dem, der har mest. Tværtimod har regeringen gjort, hvad den kun-

ne for at italesætte det som det modsatte. Jeg synes, at det er fint, også med de svar, som finansministeren giver nu, at vi klart får slået fast, at der i allerhøjeste grad også er store skattelettelser til dem, der har allermest. Men konstateringen er vel, at en pensionist får 0 kr., en lavtlønnet får måske 5.000 kr., og de allermest velstillede får 600.000 kr. Synes finansministeren selv, at det er en lige fordeling?

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:53

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes, at det er rimeligt, at vi har et skattesystem i Danmark, der tilskynder til initiativrigdom, tilskynder til virkelyst. Et af problemerne med virkelysten i Danmark i dag er, at forskellen mellem at være i lavtlønsgruppen og være på overførselsindkomst ikke er stor nok. Der er desværre med alt, hvad vi har vedtaget, og alt, hvad der bliver implementeret, stadig væk ca. 50.000 danskere, hvor gevinsten ved at komme i arbejde er på under 2.000 kr. om måneden. Med vores forslag til skattereform bliver den gruppe formindsket fra ca. 50.000 danskere til 29.000 danskere. Vi får altså fjernet 21.000 danskere fra den gruppe, som den daværende regering, som hr. Benny Engelbrecht var en del af, sagde har for lav tilskyndelse til at komme i arbejde. Det synes jeg er den rigtige sigtelinje ved vores skattereform.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:54

Benny Engelbrecht (S):

Men der er jo ikke meget tilskyndelse til at komme i arbejde af, at de allerrigeste danskere får 600.000 kr. i skattelettelse af finansministeren.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for sidste svar.

Kl. 13:54

Finansministeren (Kristian Jensen):

Igen, man får ikke en skattelettelse. Man får lov til at beholde sine egne penge. Hr. Benny Engelbrechts ord afslører den ideologi, der ligger bagved, nemlig at udgangspunktet er, at man bør aflevere alle penge til staten, og så får man lov til at beholde nogle. Det er en mærkelig barnepige, mærkeligt lommepengesamfund, hr. Benny Engelbrecht står og argumenterer for. Det kan godt være, at det ikke er bevidst, men så er det i hvert fald underbevidstheden, der bringer hr. Benny Engelbrecht hen til at sige, at det at få lov til at beholde sine egne penge er noget, man får lov til af staten. Mit udgangspunkt er, at man beholder sine egne penge, man har tjent sine egne penge, og så er vi nødt til for at finansiere de fælles velfærdsgoder, som jeg er varm tilhænger af at vi har, at opkræve en skat. Jeg ser gerne, at den er lav, uanset om du er HK'er, LO'er eller du er funktionær.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Henrik Brodersen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:55

Spm. nr. S 31 (omtrykt)

8) Til finansministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Deler ministeren Nationalbankens bekymring for en overophedning af Færøernes økonomi?

Kl. 13:57

Skriftlig begrundelse

I Nationalbankens seneste økonomiske redegørelse for Færøernes økonomi af 25. september 2017 udtrykker Nationalbanken bekymring for, at finanspolitikken på Færøerne er procyklisk og dermed ikke medvirker til at stabilisere den økonomiske udvikling. Det indebærer en risiko for overophedning af Færøernes økonomi. Nationalbanken vurderer derfor, at overskuddet på de offentlige finanser på Færøerne skal øges hurtigere end planlagt, og at landsstyre og kommuner bør overveje at udskyde dele af de offentlige investeringer. Spørgeren ønsker derfor at vide, om ministeren deler Nationalbankens bekymring for en potentiel overophedning af den færøske økonomi.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en oplæsning.

Kl. 13:55

Henrik Brodersen (DF):

Spørgsmålet lyder: Deler ministeren Nationalbankens bekymring for en overophedning af Færøernes økonomi?

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:55

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er ikke så tit, jeg får spørgsmål om den færøske økonomi, så jeg læser op af, hvad kloge folk har vurderet for mig.

Færøernes landsstyre har nedsat Færøernes Økonomiske Råd, og rådets opgave er at følge de økonomiske forhold på Færøerne og afgive uafhængig økonomisk rådgivning og vurderinger om udviklingen i færøsk økonomi. Udover rådet udarbejder Danmarks Nationalbank en gang årligt en analyse af Færøernes økonomi. Jeg kan på baggrund af rådets seneste rapporter og Nationalbankens seneste analyse oplyse følgende om Færøernes aktuelle økonomiske situation:

Der har været en markant fremgang i økonomien i de seneste år, og rådet skønner en vækst i BNP på mellem 6½ og 8 pct. årligt i perioden 2013-2016, og rådet forventer, at væksten vil fortsætte stigningen i nominel BNP på henholdsvis 6 pct. i 2017 og 4,1 pct. i 2018.

Opsvinget har især været drevet af stigninger i fiskeeksporten. Fremgangen skyldes både høje priser på fisk, og at der eksporteres større mængder fisk. Det økonomiske opsving har medført øget privatforbrug og investeringer, og samtidig er beskæftigelsen steget betydeligt, og ledigheden er i dag meget lav. Der er mangel på arbejdskraft i byggeriet og dermed tegn på kapacitetsproblemer.

Rådet har tidligere vist, at det offentlige forbrug og de offentlige investeringer er konjunkturmedløbende, og det ser ud til at være tilfældet lige nu. Rådet anbefaler derfor i sin seneste rapport, at de planlagte meget store offentlige investeringer i den kommende tid tilpasses i forhold til konjunktursituationen. Det følger af lovgivningen om Færøernes hjemmestyre, at det er de færøske myndigheder, der har ansvaret for Færøernes økonomiske politik – den kompetencefordeling ligger fast. Det betyder vist på et mere jævnt dansk, at de skal passe på, at økonomien ikke bliver overophedet på Færøerne.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:57

Henrik Brodersen (DF):

Tak. Det er jo også derfor, jeg står her spørger til det og opfordrer finansministeren og dermed også regeringen til at holde øje med det her. Nationalbanken siger, at Færøernes økonomi er ved at blive overophedet, og at de bør udskyde investeringer og få styr på kommunernes underskud.

Det er jo desværre ikke så forbavsende mange år siden, at Færøerne, som ministeren ligesom jeg sikkert kan huske, var ude i at få nogle gevaldige øretæver, netop fordi man havde foretaget store investeringer, og da man jo stort set kun har havet at hive ressourcerne op af, er økonomien jo meget skrøbelig, og der skal ikke ret mange store udsving til, før det kan vippe både til den ene eller den anden side.

Derfor vil jeg bare bede ministeren om at bekræfte mig i, at der bliver holdt øje og hånd i hanke med det, og at der måske også er en dialog med den færøske regering om, at det her skal man holde øje med.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:58

Finansministeren (Kristian Jensen):

Der bliver som sagt holdt øje med det både fra det økonomiske råd og fra Nationalbankens side. Men det følger også af hjemmestyreordningen, at de færøske myndigheder selv har ansvaret for den færøske økonomiske politik. Det betyder, at når der så bliver spurgt om, hvorvidt vi holder hånd i hanke med, at så er svaret, at det er svært for os at holde hånd i hanke med noget, vi har afgivet kompetencen på. Det vil sige, at vi ikke hæfter for færøske lån – vi har så at sige ikke fra dansk side noget i klemme i forbindelse med færøske lån – men vi har selvfølgelig en interesse i at følge det her tæt, og i den dialog, der er løbende, også at påpege de advarselspunkter, vi ser, men ansvaret og beslutningskompetencen ligger i sidste ende i Thorshavn hos Færøerne.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:59

Henrik Brodersen (DF):

Ja, og Færøerne har også sine egne pengesedler, men det er jo stadig væk bundet op på en dansk økonomi. Og hvis Nationalbanken er involveret i det her, er det også tegn på, at der jo trods alt er en eller anden samhørighed mellem den færøske økonomi og den danske nationalbank og dermed også Danmark.

Det er jo kun, fordi det har min store interesse, både når det går godt, og når det måske går mindre godt, at jeg går ind i det her. Og jeg glæder mig selvfølgelig over, at færingerne for første gang har nået et befolkningstal på over 50.000, at det virkelig går godt på alle mulige måder, og også at der er den store eksport, som der er. Men jeg ville jo være mere tryk, hvis der også fra dansk side var et fokus på, at det her ikke må gå galt.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:00 Skriftlig begrundelse

Finansministeren (Kristian Jensen):

Vi kan godt have et fokus, vi kan bare ikke handle, forstået på den måde, at vi ikke kan skride ind og sige, at nu skal den færøske økonomi dreje sig i den ene eller den anden retning. Ansvar for den færøske økonomi er endegyldigt lagt tilbage.

Så har spørgeren selvfølgelig ret i, at der er en valutaunion mellem alle dele af rigsfællesskabet, Grønland, Færøerne og Danmark, og det betyder selvfølgelig, at hvad der sker på Færøerne påvirker os. Men Færøerne er, som spørgeren nævnte, ca. 1 pct. af Danmark. Det betyder også, at den økonomiske virkning af Færøerne er begrænset i forhold til Danmarks størrelse og dansk økonomi. Og derfor er jeg ikke bekymret på Danmarks vegne, selv om man skal være meget opmærksom på, hvad der sker i den færøske økonomi lige nu.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:01

Henrik Brodersen (DF):

Ja, men igen vil jeg sige, at det jo heller ikke er for at dunke Færøerne oven i hovedet med en moralprædiken eller på anden vis. Det er bare det, at vi trods alt har fokus på, at det går os alle sammen godt inden for rigsfællesskabet, og at man jo ikke er ude i kæmpe investeringer.

Altså, der er jo tunnelanlæg, der er havne, og det er jo alt sammen med til at udvikle Færøerne. Der er investeringer, som når op omkring 40 pct. i kommunerne, og meget af det ser ud til at være bygget på en meget lille indtægtskilde. Det er sådan set derfor, at jeg står her.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:02

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det har jeg fuld forståelse for, og jeg har i øvrigt også stor respekt for, at man er opmærksom på, hvordan det foregår på Færøerne. Hvis jeg må sige det på en anden måde: Hvis jeg som finansminister stod i en situation, hvor vores økonomi buldrede derudad med de vækstrater, vi ser i færøsk økonomi lige nu, ville jeg prøve at holde igen i samfundsøkonomien.

Så ville jeg prøve at trække lidt luft ud af det, sørge for at få noget opsparing og sørge for få nedbragt noget gæld, sørge for at få ryddet op i nogle strukturer, det kunne være positivt at få ryddet op i. Så ville jeg ikke pumpe mere ud i økonomien. Og derfor håber jeg selvfølgelig også, at de i Thorshavn tænker nogenlunde de samme tanker og prøver at rette deres økonomi til, så de ikke risikerer en ny overophedning af færøsk økonomi.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål, og det er til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 27

9) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren i lighed med Venstres transportordfører, at der er behov for bedre EU-regler, der kan forbedre ladcyklers sikkerhed?

Der henvises til DR's artikel »Nu går politikerne ind i sagen om farlige ladcykler«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:03

Rasmus Prehn (S):

Mange tak, formand. Mener ministeren i lighed med Venstres transportordfører, at der er behov for bedre EU-regler, der kan forbedre ladcyklers sikkerhed?

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:03

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Inden for mit ressort findes der ikke EU-regler, som stiller færdselssikkerhedsmæssige krav til cykler, herunder ladcykler. På nationalt niveau har vi derimod inden for mit ressort en bekendtgørelse, der stiller krav til cykler og ladcyklers indretning og udstyr, herunder til bremserne.

Sikkerheden på vores veje og cykelstier har høj prioritet for mig. Derfor vil jeg se nærmere på de regler, og hvorvidt der er behov for at ændre dem, efter at spørgsmålet har været oppe.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 14:03

Rasmus Prehn (S):

Jamen mange tak til ministeren. Det kan jo virke som måske en lille ting, altså det her med ladcykler, men sagen er, at Danmarks Radio og Ritzau har haft en stribe af artikler om netop det her emne, og der sker heldigvis for folkesundheden det, at der er stadig flere, der vælger at cykle og ikke mindst købe ladcykler, hvor de kan have deres børn eller nogle varer med. De er så også ofte eldrevne, sådan at der er god fart på de her cykler.

Cyklistforbundet havde en rigtig interessant og fremragende artikel her den anden dag, som handler om, at flere selvstændige erhvervsdrivende i stedet for at have en lille bil faktisk vælger at køre med en ladcycel. Og det er jo på alle mulige måder en rigtig positiv historie.

Det, der så er sket, er, at der er flere og flere, der køber de her ladcykler – måske på nettet – hvor der ikke helt er de samme regler, i forhold til hvad man skal leve op til af sikkerhedskodeks, for som jeg oplever det, er cykelsmeden forpligtet til at sikre, at cyklen lever op til de her ting, hvis man går ned til en anerkendt cykelsmed og køber en ladcycel. Men der er altså ifølge Danmarks Radio og Ritzau eksempler på, at der er borgere, som har købt ladcykler på nettet, som simpelt hen har oplevet, at cyklen ikke kunne bremse tilstrækkeligt, hvilket jo er ganske u hensigtsmæssigt, når man ikke bare kommer cyklende af egen kraft, men også med elmotor på, så man har ekstra meget fart på, og måske også har et tungt læs med.

I Danmarks Radio er der historien om Tatjana Espersen fra Aalborg, og der er også historien om Claus Nielsen fra Frederikshavn, som netop har købt de her ladcykler, og som lige pludselig opdager, at de er til fare for andre trafikanter, fordi de har købt noget, der ikke bremser tilstrækkeligt. Så det, der er min mission her, og det er jeg glad for at ministeren kvitterer for, er, at vi får lavet en eller anden form for opstramning på det her; enten at de regler, der allerede er,

bliver bedre overholdt, eller at vi får lavet et nyt sæt regler, eventuelt sammen med andre europæiske lande. For der er noget, der tyder på, at folk i stadig større omfang køber de her ting på nettet, og der er det ikke sikkert, at folk er opmærksomme på, at der er nogle regler, der skal overholdes, hvilket de vil blive gjort opmærksom på hos en rigtig cykelsmed.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:06

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

En ting er i hvert fald sikkert: Uanset hvor man køber sin cykel, skal den leve op til vores bekendtgørelse om, hvordan cykler skal være udstyret, når man cykler på dem i Danmark. Og der er spørgsmålet her: Har den bekendtgørelse ikke fulgt med tiden og de nye muligheder, der er, for at køre ladcykel, herunder med en lille elmotor på, eller hvad er der på spil?

Dengang vi to var drenge – i hver fald dengang, jeg var dreng, og jeg er vist lige lidt ældre end hr. Rasmus Prehn – havde de fleste cykel med pedalbremse. Når der så en gang imellem kom nogle, der var så smarte, at de havde cykel med gear og håndbrems, så skulle man lige lære, at den der håndbremse, som betjente forhjulet, kunne man ikke bare blokere uden at ryge i asfalten.

Spørgsmålet her er: Skal man lære at cykle på de ladcykler, eller er de simpelt hen udstyret forkert? Det er det, som jeg gerne vil undersøge nærmere.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:06

Rasmus Prehn (S):

Jeg er glad for det levende billede i forhold til det med de misundelige blikke, man kunne sende de drenge, der havde fået cykler med håndbrems, jeg kan udmærket huske det. Men her tror jeg at der simpelt hen er tale om, at udstyret ikke er i orden, og der er det altså at vi skal have sikret, at folk bliver opmærksom på det, ved at man siger: Pas nu på, hvis I køber et eller andet på internettet, at det lever op til de standarder, der også ville gælde, hvis det var, at I handlede med en autoriseret cykelsmed. Pas nu på med det! Men jeg synes også, at vi fra politisk side har en forpligtelse til at sikre at få gennemgået det her regelsæt, og der fornemmer jeg, at ministeren sådan set kommer med en udstrakt hånd, og at ministeren gerne vil være med til at kigge på regelsættet, så vi trygt kan gå hen og købe ladcykler og være gode ved miljøet og ved sundheden og alt mulig andet. Er det korrekt opfattet?

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:07

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er fuldstændig korrekt. Nu kigger vi det her ordentligt igennem, og så ser vi på, om der er behov for en ændring af reglerne. Hvis der er behov for en ændring af reglerne, vil de regler blive ændret.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Rasmus Prehn (S):

Jamen så vil jeg gerne som Socialdemokratiets transportordfører kvittere for, at ministeren tager det her alvorligt. Det kan være, at det virker som en lidt lille sag, men heldigvis er det sådan, at der stadig er flere, der vælger at cykle, også folk, der er erhvervsdrivende, som gerne vil bruge de her ladcykler. Der er det bare afgørende, at det, der skulle være fremmende for sundhed, for klima og miljø, for trængselsbekæmpelse, ikke ender med at blive problematisk i forhold til trafiksikkerheden. Og der er det stærkt, at ministeren siger, at han gerne vil være med til at kigge på det her. Vi vil i hvert fald fra socialdemokratisk side sikre os, at der bliver holdt øje med, at der bliver gjort noget, for vi må have tryk på vejene.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Et afsluttende svar fra ministeren. Værsgo.

Kl. 14:08

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes bestemt ikke, det her er en lille sag. Vi har at gøre med familier, der nogle gange fragter to børn på ladet af en cykel, og hvor der er børn i en cykel, skal der selvfølgelig også være ordentlige sikkerhedsforhold, ikke kun for børnene, men også for de voksne.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til transport-, bygnings- og boligministeren af fru Julie Skovsby, Socialdemokratiet.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 30

10) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Julie Skovsby (S):

Når ministeren har oplyst, at et stort antal ejendomme vil blive berørt af både udbygningsprojektet for Fynske Motorvej og den nye jernbane over Vestfyn, hvorfor tager ministeren ikke en beslutning om, at de 75 lodsejere kun skal gennem en enkelt ekspropriationsproces?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til ministerens besvarelsen af spørgsmål nr. 42 og 744 (alm. del) fra Transport-, Bygnings- og Boligudvalget fra sidste folketingsår.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en oplæsning.

Kl. 14:09

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Når ministeren har oplyst, at et stort antal ejendomme vil blive berørt af både udbygningsprojektet for Fynske Motorvej og den nye jernbane over Vestfyn, hvorfor tager ministeren ikke en beslutning om, at de 75 lodsejere kun skal igennem en enkelt ekspropriationsproces?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:09

Kl. 14:13

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil rigtig gerne sikre mindst muligt bøvlgang for beboere, der bliver berørt af statslige anlægsprojekter. Også på Vestfyn ligger det var derfor meget på sinde at sikre en god koordinering af ekspropriationsprocesserne. Muligheden for at koordinere de to projekter skal ses i lyset af, at der er forskellige lovgrundlag for projekterne. For jernbaneprojektet tilbydes det, der kaldes forlodsovertagelser med udgangspunkt i projekteringsloven. For vejprojektet kan der ske ordinære ekspropriationer med udgangspunkt i den allerede vedtagne anlægslov.

Med disse forskellige regelgrundlag kan jeg derfor kun tilstræbe en koordinering mellem projekterne. Det er ikke de samme regelsæt, der gør sig gældende, når man forlodsovertages efter eget ønske, som når man eksproprieres og ikke har noget valg.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:10

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg vil gerne begrunde lidt, hvorfor jeg har stillet det her spørgsmål. Det har jeg, fordi den tidligere transportminister, hr. Hans Christian Schmidt, i et udvalgsspørgsmål har svaret, at i forbindelse med ekspropriation til enten motorvejsudvidelsen eller den nye jernbane vil det være oplagt også at indtænke det andet projekts arealbehov, således at de ejere, som berøres af begge projekter, kun skal igennem et enkelt ekspropriationsforløb. Denne mulighed kan dog først udnyttes, når der er truffet en beslutning om, hvilken af de tre jernbaneløsninger der prioriteres.

Det var et svar til Folketinget den 24. november 2016.

Nu er det sådan, at vi står i den heldige situation, at der er prioriteret en jernbaneløsning, et linjeforslag, og det blev den nordlige linje, der blev valgt som løsning. Derfor må det jo være oplagt at gøre, som hr. Hans Christian Schmidt skrev. Det må være oplagt at indtænke det andet projekts arealbehov. Det spørger jeg så den nuværende transportminister om, altså hvor stort sammenfaldet er mellem de her lodsejere, der berøres af begge projekter, og om de kan forventes kun at skulle igennem et enkelt forløb, sådan som ministerens forgænger skriver det vil være oplagt at gøre. Hertil lyder ministerens svar, at det vil blive tilstræbt. Det overrasker mig, at man på den måde har ændret holdning i ministeriet, eller hvad der ligger til grund for, at det nu kun tilstræbes, og at der altså dermed er en risiko for, at folk skal igennem to forløb.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:12

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

I det citat af hr. Hans Christian Schmidt, min forgænger som transportminister, som fru Julie Skovsby nævner, taler han om at koordinere to ekspropriationsprocesser. Vi er ikke nået dertil beslutningsmæssigt, at man kan ekspropriere i forbindelse med byggeri af banen over Vestfyn. Der er tale om, at borgerne tilbydes, hvis de ønsker det, forlodsovertagelse under bestemte vilkår. Det er et helt andet regelsæt end ekspropriation.

Derfor kan jeg ikke sige, at fordi man eksproprierer en ejendom i forbindelse med et vejprojekt, som er finansieret, som der er anlægslov for, og som det er besluttet man skal gå i gang med, at man så kan køre det i samme proces som en forlodsovertagelse, som er noget ganske andet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:13

Julie Skovsby (S):

Som jeg forstår hr. Hans Christian Schmidts svar til Transport-, Bygnings- og Boligudvalget, så er der både ved motorvejsudvidelsen og jernbanen givet mulighed for forlodsovertagelse. Men det kan vi jo få afklaret senere. Jeg synes, at det er vigtigt, at det giver sund fornuft for borgerne, og derfor forstår jeg ikke, hvorfor ministeren i dag ikke klart siger, at selvfølgelig er det kun ét forløb, man skal igennem.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:13

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Nu siger fru Julie Skovsby noget andet end i sit spørgsmål lige før, nemlig at der i begge tilfælde skulle være tale om forlodsovertagelser. Og det har der formentlig også været, før vi faktisk besluttede at gå i gang med motorvejsbyggeriet. I dag er det sådan, at det er ekspropriationer, der foregår på linjen, hvor der udvides motorvej, men det, der skal foregå på den linje, hvor der anlægges et nyt jernbanespor, er en forlodsovertagelse. Og man bliver nødt til at forstå, at det er to forskellige ting. En ekspropriation er, at der kommer en offentlig myndighed og banker på døren og siger: Vi skal have dit hus, fordi vi skal bygge her, og så har man krav på erstatning osv. En forlodsovertagelse er, at grundejeren går til det offentlige og siger: I har nogle planer ude i fremtiden om at gøre noget, og det gør det svært for mig at sælge huset. Jeg ønsker, at I overtager mit hus. Det er to forskellige processer.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:14

Julie Skovsby (S):

Ja, jeg må jo sige, at jeg står ikke her og siger noget nyt. Til gengæld er mit § 20-spørgsmål her skriftligt begrundet, og der er henvist til den daværende ministers svar her fra oktober måned. Jeg er ikke i tvivl om, at det her virkelig skal være så smertefrit som overhovedet muligt, og jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren ikke tager den beslutning, som ministeren kan tage, nemlig at de her borgere kun skal igennem ét forløb.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, sidste svar.

Kl. 14:15

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg kan ikke lovligt træffe beslutninger om, at vi skal anvende ekspropriationsregler i sager, der har med forlodsovertagelse at gøre. Hvis det er det, fru Julie Skovsby beder mig om, så må jeg bare sware, at det tillader loven mig ikke.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren af fru Julie Skovsby, Socialdemokratiet.

Kl. 14:15

Kl. 14:18

Spm. nr. S 32

11) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Julie Skovsby (S):

Når ministeren kun ønsker at tilstræbe, at de 75 ejendomme, der er berørt af udvidelsen af motorvejen og anlæg af ny jernbane, skal gennem én proces, er der så ikke en risiko for, at de berørte landmænd på Vestfyn, som har brug for tilbud om frivillig jordfordeling, vil skulle igennem to jordfordelingsforløb?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til ministerens besvarelsen af spørgsmål nr. 42 og 744 (alm. del) fra Transport-, Bygnings- og Boligudvalget fra sidste folketingsår.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:15

Julie Skovsby (S):

Når ministeren kun ønsker at tilstræbe, at de 75 ejendomme, der er berørt af udvidelsen af motorvejen og anlæg af ny jernbane, skal igennem én proces, er der så ikke en risiko for, at de berørte landmænd på Vestfyn, som har brug for tilbud om frivillig jordfordeling, vil skulle igennem to jordfordelingsforløb?

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:16

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg må henvise til mit tidligere svar i sagen. Som sagt har vi at gøre med et sikkert vejprojekt, som regeringen har en aftale om skal prioriteres på næste års finanslov. Og så er der ved siden af et togfundsprojekt, der indtil videre ikke er kommet ind på næste års finanslov. Derfor kan jeg som minister kun tilstræbe, at der sker en form for samordning mellem projekterne. Nogen garanti kan jeg ikke give, da der er tale om to forskellige forløb.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, spørgeren.

Kl. 14:16

Julie Skovsby (S):

Jeg kan forstå, at det er samme argumentation, der bruges, nemlig at det her er meget teknisk og det er meget bureaukratisk, og derfor kan man ikke give borgerne den forventning om eller garanti for, at de kun skal igennem ét forløb. Det synes jeg er urimeligt. Særlig når ministerens forgænger har sagt, at det vil være oplagt at gøre, synes jeg, det er urimeligt over for de borgere.

Det er jo sådan, at når staten eksproprierer noget af en privat lodsejers jord eller en ejendom, er det en proces, der skal ske med varsomhed og grundighed, og det skal være rimeligt. Og forløbet og årsagen skal jo da være fuldstændig gennemskuelige, for det er et stort indgreb i den enkelte borgers og dennes families liv. Og når der så er tale om landmænd, er det også deres private virksomhed.

Så synes ministeren ikke, at det er urimeligt, at de her borgere nu står i en situation, hvor de kan risikere at skulle igennem to forløb, endda to forløb, som kommer til at ligge relativt tæt på hinanden? Vil ministeren mene, at ministeren ikke har bemyndigelsen til at tage den beslutning nu?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:18

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Under hvilket regelsæt mener fru Julie Skovsby at denne koordinering skulle ske? Skulle den ske under regelsættet for forlodsovertagelse eller under regelsættet for ekspropriation? Hvis man skal koordinere to processer, forudsætter det, at man gør det under et regelsæt, og det er to processer, der har to forskellige regelsæt.

Hvis man søger om forlodsovertagelse og får sin ejendom forlodsovertaget, skal man i øvrigt ikke igennem to processer, for så kommer der ikke en ekspropriationsproces senere hen. Så det er ikke helt rigtigt.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:18

Julie Skovsby (S):

Jeg spurgte transportministeren, om transportministeren mener, at man har bemyndigelsen – at ministeren har bemyndigelsen – til at træffe en beslutning om, at de her borgere kun skal igennem ét forløb. Dertil blev jeg spurgt om, hvilken lovgivning jeg mener gælder. Det kan ikke være rigtigt, at jeg skal høres i lovgivning. Jeg spørger ministeren: Har ministeren bemyndigelse til at tage en beslutning om, at de her mennesker kun skal igennem ét forløb og altså ikke kontaktes af og i dialog med myndighederne ad to omgange, hvilket besværliggør deres liv?

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:19

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg stiller et spørgsmål til fru Julie Skovsby, fordi fru Julie Skovsby beder mig om at gøre noget, som jeg ikke kan. Jeg kan ikke køre to processer efter ét regelsæt, når der gælder to regelsæt. Der er forskel på at blive forlodsovertaget og at blive eksproprieret. Og det er ikke rigtigt, at man, hvis man først er blevet forlodsovertaget, så skal igennem processen en gang til med ekspropriation. Så der er kun én proces i det tilfælde.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Sidste spørgsmål.

Kl. 14:20

Julie Skovsby (S):

Så lad mig spørge på en anden måde: Har ministeren den politiske vilje til, at der skal tages en beslutning om, at de her mennesker kun skal igennem ét forløb? For så må der jo ses på de her regelsæt, og hvordan man kan sikre, at borgerne kun skal igennem ét forløb. For det kan vel ikke være rigtigt, at man først skal igennem et forløb og derefter et tilsvarende forløb med alle de gener, det medfører.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Sidste svar. Værsgo.

Kl. 14:20

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, de her spørgsmål og svar i salen fungerer bedst, når man lytter til hinanden og tager udgangspunkt i det, som den anden siger. Jeg har forsøgt at lytte til fru Julie Skovsby og har besvaret de spørgsmål, som fru Julie Skovsby har stillet. Jeg har ikke mærket den samme velvilje til at lytte til, hvad jeg svarer, og tage udgangspunkt i, hvad jeg svarer, i forhold til det næste spørgsmål, man stiller. Men sådan synes jeg det fungerer bedst her i salen.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til ældreministeren af fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 14:21

Spm. nr. S 28

12) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S):

Vil ministeren oplyse, hvorfor ministeren igen ikke vil fremlægge nogen konkrete lovforslag i en folketingssamling?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:21

Astrid Krag (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder i al sin enkelthed: Vil ministeren oplyse, hvorfor ministeren igen ikke vil fremlægge nogen konkrete lovforslag i en folketingssamling?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:21

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for det. Fru Astrid Krag spørger, hvorfor jeg ikke vil fremlægge nogen konkrete lovforslag. Det korte svar er, at det vil jeg også gerne. Men jeg mener det, når jeg siger, at en god ældrepleje handler om meget andet end lovgivning. Jeg kæmper bl.a. mod unødige regler på ældreområdet. Derfor vil jeg kun lovgive, når der er behov for det, og det er der f.eks., når det kommer til at forebygge konkurser.

Som det er spørgeren bekendt, har vi brugt meget tid i den seneste måned på at forhandle en initiativpakke om forebyggelse af konkurser i ældreplejen. Så sent som natten til torsdag i sidste uge blev vi enige om en række ændringer i serviceloven, der skal forebygge konkurser og skabe tryghed om det frie valg for de ældre. De ændringer, der ligger i aftalen, var ikke med i lovprogrammet – det er rigtigt – for på det tidspunkt var der ikke indgået en aftale. Så jeg ser frem til det fortsatte samarbejde med Folketinget, herunder Astrid Krag, om lovgivning på dette område.

Når det er sagt, handler arbejdet med at skabe den bedste ældrepleje i Danmark i min verden om meget andet end antallet af lovforslag på lovprogrammet. I december 2016 blev regeringen og den øvrige satspuljekreds f.eks. enige om en ambitiøs demenshandlingsplan. Ved udmøntningen af finanslovsaftalen har alle plejehjemsbeboere med klippekortsordninger fået cirka en halv times ekstra hjælp om ugen, som de selv bestemmer over. Og vi har udmøntet 450 mio. kr. til flere lokale køkkener på plejehjem og bedre mad.

I forbindelse med aftalen om kommunernes økonomi for 2018 har regeringen løftet den kommunale serviceramme med 0,8 mia. kr. til prioritering af borgernær velfærd, hvor ældreområdet er særlig

fremhævet. Jeg har igangsat et afbureaukratiseringsarbejde på ældreområdet i samarbejde med KL og andre relevante parter på området.

Jeg vil også besøge alle landets kommuner for at blive klogere på deres udfordringer og ideer til, hvordan vi indretter vores ældrepleje smartere og mindre dokumentationstungt. Indtil videre har jeg så besøgt 49 forskellige kommuner.

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Astrid Krag. Værsgo.

Kl. 14:23

Astrid Krag (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg var jo ikke den eneste, der studsede, da regeringens lovprogram blev lagt frem og man kunne slå op på ældreministerens side og se, at den var så godt som blank. Der står noget om en redegørelse, og ministeren må gerne lige fortælle, hvad baggrunden er for, at vi nu skal have en redegørelse på ældreområdet, og hvad forventningerne er til den. Det synes jeg er lidt interessant. Det har vi jo aldrig haft før.

Så vil jeg bare sige til ministeren, at jeg er helt enig med ministeren i, at en god ældrepleje handler om meget andet end antallet af lovforslag, man fremsætter. Men jeg bliver altså også nødt til at fremføre over for ministeren, at når man derude synes, man støder hovedet mod en masse bureaukrati, en masse unødigt kontrol, en masse unødige regler, så er der jo altså en portion af de regler og det bureaukrati, som er lovbundet. Og jeg vil bare bede ministeren om at bekræfte over for mig, at hvis man skal afskaffe lovbundet bureaukrati, lovbundne regler, lovbundet bøvøl, ja, så skal man faktisk fremsætte et lovforslag her i Folketingssalen. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Derfor er det altså lidt sort snak at dække sig ind under, at man kæmper mod unødige regler, fordi en del af de regler jo er lovfastsat, og dermed skal man også her i Folketingssalen for at ændre dem. Vil ministeren ikke bekræfte det?

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:25

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er fuldstændig korrekt, at man skal herved, hvis det er sådan, at vi har et afbureaukratiseringslovforslag og vi får fundet noget, som på den måde skal ændres.

Men jeg vil lige sige, at det arbejde stadig væk foregår, så det er ikke så let at sætte noget ind i et lovprogram, når arbejdet stadig væk foregår. Det foregår indtil slutningen af i år, og så skal jeg nok tage stilling til, hvad der eventuelt kan lovgives om. Jeg mener nemlig, at der skal lovgives, når der er behov for det. Det vil aldrig for mig blive et mål i sig selv at lave love bare for lovenes skyld.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:25

Astrid Krag (S):

Jamen så kunne man jo helt stille sige, at når ministeren nu kommer fra et parti, der mener, at vi kan spare 10 pct. i den offentlige sektor ved at afskaffe unødvendige love og regler og bureaukrati, så er det da er tankevækkende, at ministeren ikke selv kan lægge så meget som ét forslag frem om et sted, hvor vi kan gøre tingene mere effektivt, afbureaukratisere – det er da tankevækkende. Det er jo bare ud-

tryk for, at Liberal Alliance står for en nedskæringspolitik, som man så prøver at pakke ind i, at tingene skal gøres smartere.

Men ministeren har snart siddet et år i stolen, og hun kan endnu ikke fremlægge et eneste lovforslag, der skal afbureaukratisere og fjerne unødige regler.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:26

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen jeg må sige endnu en gang, at jeg har sat et arbejde i gang, og jeg vil gerne have gjort de her ting grundigt, før jeg begynder at finde ud af, hvad der er vigtigst. Det har vi gjort. Det arbejde regner vi med at afslutte i slutningen af året, og så vil der komme et bud fra mig på, hvad der så skal gøres.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:26

Astrid Krag (S):

Jamen det vil jeg så se frem til, minister. Jeg bliver bare nødt til at gentage, at det altså klinger voldsomt hult, når ministeren kommer fra et parti, der mener, at vi kan skære så voldsomt i den offentlige sektor. Altså beløbsmæssigt beløber det sig til mere, end vi bruger på vores ældrepleje i alt, når man kigger på, hvad Liberal Alliance mener man kan spare i den offentlige sektor, uden at det kan mærkes. Det tror jeg ikke der er særlig mange derude i ældreplejen, der kan nikke genkendende til, når ministeren selv efter så lang tid i stolen ikke har kunnet lægge et eneste forslag frem.

Jeg er med på, at man kan vente på, at der kommer yderligere fra et eller andet udvalgsarbejde, men når ministeren selv eller ministerens eget parti ikke fra dag et har haft så meget som et eneste forslag, klinger det altså noget hult. Og det bliver jo bare bekræftet af det lovkatolog, der er blevet lagt frem, hvor forslagene fra ældreministerens side glimrer ved deres fravær.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:27

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg kan ikke genkende det billede, som spørgeren forsøger at tegne af mit arbejde. Hvis man har den indstilling, at en ministers ambition er lig med antallet af lovforslag, så synes jeg, man er galt afmarcheret.

Så vil jeg sige, at jeg er stolt af at være en del af en regering, som prioriterer de ældre meget højt, bl.a. på finansloven for 2016, hvor vi sammen med Dansk Folkeparti afsatte en værdighedsmilliard, og på finansloven for 2017, hvor vi afsatte 2 mia. kr. til at forbedre de ældre vilkår, bl.a. med klippekort, og ved at der kunne komme køkkener ude på plejehjemmene.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, og spørgsmålet er afsluttet.

Det sidste spørgsmål er også til ældreministeren af fru Astrid Krag.

Kl. 14:28

Spm. nr. S 29

13) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S):

Synes ministeren, at det er vigtigst at skaffe nye ekstra penge til konkrete forbedringer på ældreområdet eller vigtigst at give de højstlønnede danskere en årlig skattelettelse på 600.000 kr. hver især?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:28

Astrid Krag (S):

Tak for det, formand. Synes ministeren, at det er vigtigst at skaffe nye ekstra penge til konkrete forbedringer på ældreområdet eller vigtigst at give de højstlønnede danskere en årlig skattelettelse på 600.000 kr. hver især?

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:28

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak. Det andet spørgsmål, fru Astrid Krag har stillet i dag, ligger tæt op ad samrådsspørgsmål EJ, som vi drøftede i Sundheds- og Ældreudvalget den 19. september. Her blev der også specifikt spurgt ind til forholdet mellem velfærd og skattelettelser. Som jeg også sagde på det samråd, mener jeg grundlæggende ikke, at det er rigtigt at opstille en modsætning mellem skattelettelser og velfærd. Tingene hænger sammen, og en sund dansk økonomi, hvor det kan betale sig at arbejde og virksomhederne har adgang til kvalificeret arbejdskraft, er en forudsætning for, at vi også i fremtiden har råd til en stærk og velfungerende offentlig sektor. Det var hele grundlaget for, at regeringen og Dansk Folkeparti i forbindelse med sidste finanslovsaftale havde mulighed for at afsætte hele 2 mia. kr. over 4 år til at sikre en bedre ældrepleje. Ser vi på de kommunale budgetter, har kommunerne prioriteret med ca. 2 mia. kr. mere til ældreområdet de sidste 2 år, når der tages højde for det løft, der følger af finanslovene. Og det er rigtig mange penge.

Så fakta er altså, at ældreområdet har fået et markant løft under denne regering.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:29

Astrid Krag (S):

Tak til ældreministeren, og også tak for henvisningen til et samråd, hvor vi jo ikke kom så meget nærmere, hvor ældreministeren står i forhold til de skattelettelser, regeringen vil give, holdt op imod en ældrepleje i kommunerne, der jo er virkelig presset.

Regeringen har lagt en økonomisk politik frem, hvor man frem mod 2025 ikke vil lade pengene følge med det stigende antal ældre ude i kommunerne. Det kommer til at betyde, når vi kigger på det plejeniveau, vi har i dag, at hvis det også skal gøre sig gældende for de ældre i 2025, vil der altså mangle, hvad der svarer til 16.000 fuldtidsansatte i den offentlige sektor. Og vi ved jo, at det er et område, hvor mange ikke kan få fuld tid, så det svarer til omkring 25.000 færre medarbejdere til at løfte de opgaver, som vi har i dag. Og det er, minister, et spørgsmål om politisk prioritering.

Nu, hvor vi er kommet igennem krisen og har overskud, har penge på vores fælles opsparing, det såkaldte råderum, mener man så, at det er tid til at investere i det, vi er fælles om, bl.a. – og meget vigtigt – en værdig ældrepleje? Eller mener man, at de penge bruges bedst til skattelettelser? Det er en politisk prioritering, og det er en diskussion, som også ældreministeren bliver nødt til at tage.

Så for at gøre det her sådan lidt mere konkret og lidt mere håndgribeligt vil jeg bare spørge ældreministeren, om hun ved, hvad en SOSU-hjælper tjener i gennemsnit.

Kl. 14:33

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:31

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg ved i hvert fald, at vi har brug for SOSU-hjælpere, og at det er et utrolig vigtigt arbejde, der foregår derude. Og jeg vil sige, når vi snakker om, at vi får et øget antal ældre, at så glæder det mig meget, at de ældre har en lang større sundhed. Vi har lavet nogle tiltag i forbindelse med rehabilitering, som virker, og som de er glade for derude, og vi har velfærdsteknologi. Så det er ikke en en til en-belastning, der kommer derude. Prisen og antallet af ældre kan man ikke bare sige er en til en – gud ske tak og lov. Jeg er fyldt 65 år, og det betyder ikke, at jeg automatisk har brug for hjælp, og det glæder mig utrolig meget, at det ser sådan ud.

Kl. 14:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:31

Astrid Krag (S):

Jamen alt det der har Finansministeriet jo taget højde for i de tal, de har regnet på, og som viser, at der vil mangle mellem 1 og 2 mia. kr. om året med den økonomiske politik, regeringen vil føre.

Ministerens svarede ikke på mit spørgsmål om, hvad en SOSU-hjælper tjener om måneden. Jeg kan så her oplyse, at en SOSU-hjælper, som arbejder på fuld tid – dem er der i øvrigt ikke særlig mange af, det er svært at få ret til fuld tid – gennemsnitligt tjener 24.500 kr. eksklusive pension. Hvis vi regner ud, hvad det kunne give os af flere SOSU-hjælpere, hvis vi brugte pengene på SOSU-hjælpere i stedet for på skattelettelser, og bare kigger på de penge, som de 1.000 rigeste danskere får i hænderne med regeringens udspil, så er det altså et spørgsmål om 240.000 kr. om året til de 1.000 rigeste danskere eller 1.000 SOSU-hjælpere mere i kommunerne.

Så lad mig gøre det konkret og spørge ældreministeren: Hvad synes hun vi som samfund har mest brug for lige nu: at de 1.000 rigeste får en lille kvart million kroner mere i lommen om året, eller at vi kunne ansætte 1.000 SOSU-hjælpere mere til at pleje vores ældre?

Kl. 14:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:32

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er ikke enig i, at skattelettelser og velfærd står i modsætning til hinanden. Jeg mener faktisk, at de to ting hænger sammen, for en sund dansk økonomi er hele forudsætningen for, at vi også i fremtiden har råd til at prioritere borgernær velfærd så højt, som regeringen indtil videre har gjort. Med aftalen om kommunernes økonomi for 2018 hævdede vi den kommunale serviceramme med 0,8 mia. kr. til borgernær kernevelfærd, og ældreområdet blev endda fremhævet særskilt i aftalen.

Kl. 14:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Astrid Krag (S):

Men ved du hvad, minister, jeg synes ikke, at det er et rigtig ordentligt svar. Altså, regeringen har en plan, der vil give de 1.000 rigeste i det her land 240.000 kr. mere i lommen om året. Det svarer faktisk til, hvad en nyuddannet SOSU-hjælper på deltid – som jo oftest er det, man kan få – tjener om året. Ministeren synes altså, det er rimeligt, at de 1.000 rigeste danskere skal kunne stikke en hel SOSU-hjælperes årsløn i lommen ekstra på grund af skattelettelser, mens vi ved, hvor hurtigt de løber.

Jeg bliver nødt til at spørge igen: Hvis ministeren skulle vælge imellem 1.000 flere SOSU-hjælpere på landets plejehjem og i hjemmeplejen rundtomkring, hvor de ved gud løber hurtigt, eller en lille kvart million mere ned i lommen til de 1.000 rigeste danskere, hvad ville ministeren som landets ældreminister så vælge?

Kl. 14:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Man bruger ikke direkte tiltale over for ministeren.
Værsgo.

Kl. 14:34

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg bliver nødt til at gentage, at vækst er en forudsætning for velstand og velstand er en forudsætning for velfærd. Hvis vi har en god vækst og vi har en god velstand, kan vi sørge for en god ældrepleje. Så overordnet er det sådan, at en sund dansk økonomi, hvor det kan betale sig at arbejde, og hvor virksomhederne har adgang til kvalificeret arbejdskraft, nu engang er en forudsætning for, at vi også i fremtiden har råd til en stærk og velfungerende offentlig sektor, som skal tage hånd om de ældre.

Kl. 14:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til spørgeren og ministeren.

Kl. 14:34

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der faktisk ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. oktober 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:35).